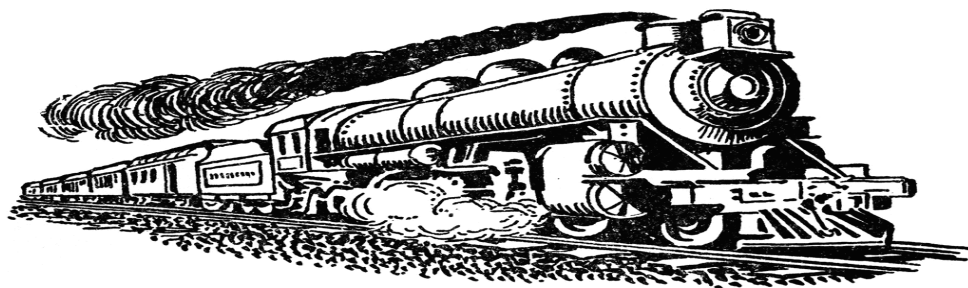

SINDICAT sau ... syndicate

NUMĂRUL

13

CONCEPȚIE
INTEGRALĂ
GR.AN.AC.

CUPRINS

1 MAI

Rădăcini sindicale
Chicago Haymarket Riot
Statuia polițistului
Statuia martirilor

COMITETUL DE LEGĂTURĂ

Invitație
Situția din Venezuela

Învățămintele trase din luptă

PATRONUL BUGETAR

CRAIOVA

Flagrantul- Trei și toate trei
Bani cu miros PSD
Comunistul

REȘIȚA

Mesajul procurorilor
Consemnări sindicale

TIMIȘOARA

40 de traficanti
Hărțuim cercetătorii?

MINȚI ODIHNITE ȘI GOALE

MAREA PROVOCARE

NU MAI FIERBE SĂNĂTATEA CERCETAREA CUI?

FANTOMA ȘTIINȚEI SPAȚIALE
UN GENERAL FICTIV

GR.AN.AC - DECLARAȚIE

"SINDICAT ... sau syndicate"

Nu este un titlu ales întâmplător. Există o diferență clară între prevederile legale în privința motivației constituirii organizațiilor sindicale și activitatea reală a acestora.

Este vorba despre Drepturi pe care cei mai mulți salariați, în mod greșit, le reduc la salariul lunar. Este vorba despre deteriorarea imaginii sindicatelor și a sindicaliștilor. Este vorba despre "teama celor mulți" în privința pierderii locului de muncă și de victimizarea individuală. Este vorba despre o muncă necunoscută cel mai adesea greșit canalizată, și tocmai de aceea lipsită de rezultate, de recunoașterea lor. Este vorba despre "rampa de lansare" profesională pe care o asigură concubinajul sindical cu angajatorul sau chiar cu guvernarea.

Nume grele de sindicaliști s-au pierdut sub culoarea (com)promițătoare a partidelor politice. În concluzie este vorba despre ce ar trebui să însemne SINDICAT și ce se întâmplă cu adevărat în sindicate.

Dorim un diagnostic obiectiv asupra stării de sănătate a organizațiilor sindicale și un tratament pe măsura acestui organism bolnav.

să spună cu asta. El m-a întrebat apoi dacă știu ceva despre Haymarket. Atunci am auzit pentru prima dată acest nume și de întreaga poveste care îl însoțește. A continuat să îmi explice și m-a dus la **Ministerul Educației Naționale** să văd o pictură murală a lui Diego Rivera.

William Adelman: "Când predam în Anglia, acum mulți ani, am descoperit că tinerii nu își cunosc nici istoria locală. În zonă se afla un zid roman, unde studenții se întâlneau zilnic fără ca ei să cunoască originea lui. Apoi am început să predau în Berwin, lângă Forrest Park, locul unde sunt îngropați martirii de la Haymarket și am descoperit că tinerii de acolo nici nu știau despre acest eveniment, probabil unul dintre cele mai importante din istoria orașului, a statului Illinois, a națiunii americane sau chiar din istoria lumii. Prin urmare am devenit foarte interesat de acest subiect și de istoria mișcării muncitorești, în general."

Am promis într-un mesaj anterior tuturor salariaților universității că 1 Mai 2017 va fi un punct de referință pentru activitatea sindicală din instituție și vom susține cu fapte această promisiune. Rolul promisiunilor este să devină obligații realizate. Nu suntem structură de Partid. Sindicatele au o libertate de organizare și de colaborare pe care nu o exploatează la maximă capacitate. Membrii acestor organizații "au uitat" acest lucru deși cunosc puterea sindicatelor și efectele benefice pe care le pot produce. Sindicatele au ajuns în acest stadiu din mai multe cauze obiective sau subiective. Istoria recentă a activității sindicale în sectorul de activitate învățământ superior și

RĂDĂCINI SINDICALE

Oscar Neebe: "Am devenit interesat de Haymarket în urma unei vizite în Mexico City.

Pe vremea aceea aveam 15 ani. Unchiul meu m-a dus atunci în piața Zocalo de 1 mai și m-a întrebat dacă mi-aș dori să văd cum îl omagiază mexicanii pe bunicul meu. Am fost surprins să aud acest lucru și l-am întrebat ce vrea

cercetare arată coabitarea dintre reprezentanții sindicali și sfera politică. **Ecaterina Andronescu** este unul din personajele cheie al evoluției sau involuției sistemului de educație și nu de învățământ.

Un om învățat este un om puternic! Prin ce diferă un Educător de un Învățat? Vom încerca să abordăm din perspective obiective diferite această întrebare.

Undeva în fundal vom discuta **autonomia universitară** și produsul acesteia: Patronul Bugetar. Nu este nicio contradicție în privința acestor două cuvinte alăturate din sectoare de activitate diferite.

Patronul Bugetar există.

CHICAGO HAYMARKET RIOT- 4 MAI 1886

CHICAGO, 1872 - Marele Incendiu lasă mii de oameni fără adăpost. Societatea de Asistență și Ajutor este înființată de primarul Medill și câțiva oameni de afaceri pentru a fi de ajutor populației însă au apărut acuzații că membrii acestei societăți foloseau fondurile în interes propriu. Mii de muncitori au mărșăluit către sediul acestei societăți de ajutor în iarna nului 1872 însă poliția din Chicago i-a direcționat spre un tunel de sub râul Chicago unde au fost loviți cu bastoanele și au fost dispersați.

Iulie 1877 - 8.000 de muncitori protestează în partea de sud a orașului Chicago. Intervenția poliției ucide 3 muncitori și rănește alți 7. După distrugerea manifestației se restabilește ordinea.

Warren Leming (istoric american): *“Au existat evenimente în Chicago, înaintea incidentului de la Haymarket și a procesului, care urmăreau obținerea zilei de lucru de 8 ore și a înființării organizațiilor sindicale. Pentru aceste două obiective muncitorii trebuia să lupte din greu. Despre ziua de lucru cu durata de numai 8 ore a început să se discute începând cu anul 1867, în America. Dar în Chicago angajatorii nu au dorit să recunoască și să aplice această lege care le diminua considerabil profiturile. Din aceste motive muncitorii solicitau aplicarea acestei legi și nu puteau obține acest rezultat decât folosindu-se de forma organizată a sindicatelor.*

În acest moment ce american, statul Illinois cât și guvernul erau în esență ostile intereselor muncitorilor atât față de durata zilei de lucru cât și față de mișcarea sindicală. Aceste realități au creat condițiile propice declanșării violențelor ulterioare.”

INSPECTOR J. W. BONFIELD

William Adelman: *“Bonfield ura catolicii, sindicaliștii și muncitorii imigranți. Era protejatul lui Cyrus McCormick jr., Marshall Field și a altora de acest gen pentru că rezolva treburile murdare ale acestora. Ar trebui să ne amintim că poliția din Chicago și a altor zone urbane din acele vremuri s-a format din grupuri de bărbați înarmați, angajați de comercianți pentru a le apăra proprietatea. Acestea s-au transformat în ceea ce numim astăzi poliție modernă. La vremea aceea*

erau gangsteri care ofereau protecție. Bonfield și Shack erau polițiștii cei mai corupți: după evenimentele de la Haymarket s-a dovedit că oamenii de afaceri fuseseră abordați de polițiști și luase ființă un fond ascuns, destinat mituirii polițiștilor, în valoare de 100.000 de dolari (echivalentul actual al unui milion de dolari). Cunoscând existența neoficială a acestui fond, era în interesul poliției să existe incidente deschise între capitaliști și anti-capitaliști.”

Bonfield era un personaj notoriu. Evenimentul de pe 3 mai de la atelierele McCormick nu a fost un incident izolat. Acesta era doar o continuare a utilizării forței poliției pentru a ataca și lovi greviștii pentru a-i alunga și împrăștia, de a le distruge astfel pichetările. Așadar această formă de abuz avea o istorie îndelungată iar Bonfield era organizatorul acestui tip de acțiuni.

Cu toată opoziția capitaliștilor sindicatele fuseseră totuși înființate. Fondul secret de sprijinire a polițiștilor a fost majorat la 450.000 de dolari pentru că afaceriștii din Chicago urmăreau acum eliminarea liderilor mișcării muncitorești. Cu un asemenea stimulent, polițiștii aretaseră toți activiștii sindicali și astfel dispăruseră evenimentele nedorite de capitaliști.

Lipsa acestor incidente implica însă eliminarea plăților pentru polițiștii corupți așa că aceștia s-au decis să regi-

zeze astfel de evenimente cu oameni plătiți pentru a simula incidente similare. Interesul poliției a urmărit continuarea plăților din fondul secret, chiar dacă aceste plăți nu erau justificate în acest moment.

1880 - Chicago era orașul cu cea mai mare dezvoltare din lume și din acest motiv atrăgea mii de imigranți;

1885 - Muncitorii din transportul în comun intră în grevă: cer reducerea programului de muncă, salarii egale și încetarea hărțuirii membrilor sindicali. Poliția, la ordinele inspectorului Bonfield, intervin, atacă și împrăștie greviștii;

16 februarie 1886 - Cyrus McCormick își blochează 1000 de muncitori în afara fabricii;

2 martie 1886 - poliția atacă o întrunire a muncitorilor lăsați în afara fabricii McCormick. Polițiștii împușcă mortal 4 oameni;

1 mai 1886 - Albert Parsons se află în fruntea a 80.000 de muncitori care mărșăluiesc pe Michigan Avenue solicitând ziua de muncă de 8 ore;

3 mai 1886 - poliția atacă un grup de muncitori la fabrica McCormick, 2 muncitori sunt uciși de gloanțele polițiștilor;

4 mai 1886 - adunare de protest la adresa brutalității

polițiștilor. În dimineața acelei zile Spies a solicitat tipografilor imprimarea unui manifest care urma să fie realizat în tipografia Arbeiter Zeitung, aflată la intersecția străzii Wells cu bulevardul Washington. La această tipografie se tipăreau THE ALARM (un ziar în limba engleză) și ARBEITER ZEITUNG (ziarul muncitorilor germani).

Warren Leming - *“Orientarea politică a oamenilor care au organizat adunarea de la Haymarket a fost considerată drept*

anarhistă, prin articolele publicate în ziarele vremii. Nu trebuie să uităm că anarhist însemna, în acel moment al istoriei, orice persoană din Chicago care sprijinea mișcarea muncitorească. Puteau fi la fel de bine socialiști, socialiști creștini, social-democrați, comuniști sau chiar anarhiști autentici. Despre toți aceștia se scria în ziare, mai ales în THE TRIBUNE, că sunt anarhiști. Imaginea anarhistului care aruncă bombe a fost promovată prin caricaturi ale oricărei persoane care sprijinea mișcarea de stânga din America.

Reacția primarului Carter Harrison a fost determinată de două tendințe. Pe de o parte era preocupat de obținerea voturilor din partea muncitorilor care deveneau tot mai importanți în Chicago, pe de altă parte trebuia să asigure respectarea legii și a ordinii în acest oraș”

William Adelman: *“Nu știi exact când a aflat primarul despre această adunare dar cu siguranță asta s-a întâmplat în cursul dimineții acelei zile de 4 mai. Cu siguranță primarul s-a temut de această adunare. Pe de o parte au existat presiuni din partea afaceriștilor ca această adunare să nu fie autorizată sau ca ea să fie asistată de forțele poliției. În apropierea pieței Haymarket se afla secția de poliție de pe strada Desplains așa că primarul a fost de acord ca inspectorii Ward și Bonfield să aibă la dispoziție în seara aceea un număr de 176 de polițiști înarmați pe aleea din apropierea secției de poliție. Însă polițiștii*

CHICAGO HAYMARKET RIOT- 4 MAI 1886

urmăseră de prea multe ori ordinele afaceriștilor și nu pe ale primarului ales de locuitorii orașului.”

Mulțimea se adunase în seara zilei de 4 mai, la ora 7.30 iar primarul Carter Harris se afla deja acolo numai că în fața celor 2500 de oameni nu ajunsese niciunul dintre cei care trebuiau să țină discursurile. În jurul orei 8 a ajuns acolo Spies August și abia pe la ora 9 l-a văzut printre oameni pe Parsons Albert pe care l-a prezentat drept un orator mai bun în limba engleză și i-a dat cuvântul. După el a urmat Fielden Samuel care a vorbit de la ora 10 până la 10:25.

La 10:15 detectivii de poliție părăsesc mulțimea și se grăbesc spre secția de poliție de pe strada Desplaines și îi raportează lui Bonfield că oratorii folosesc un limbaj incendiar. Acesta își adună oamenii, îi grupează pe o alee din apropierea secției și îi îndreaptă către adunare.

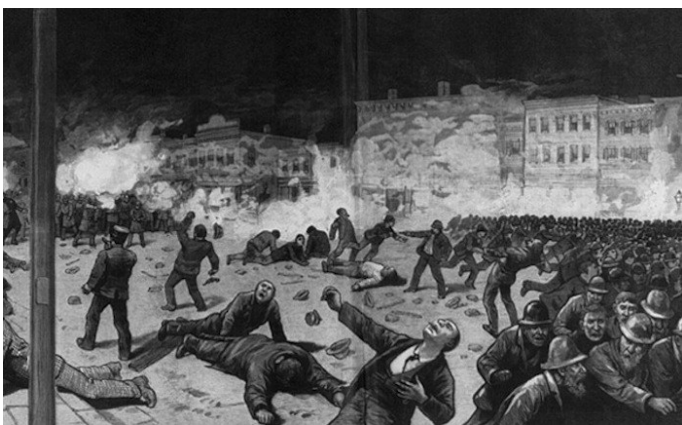
Deplasarea forțelor poliției către adunare se desfășoară în jurul orei 10:25 - 10:30. Aveau asupra lor un fragment de pe un document al statului Illinois care cerea, în numele cetățenilor acestui stat, dispersarea mulțimii. Inspectorul Ward a citit acest fragment celor prezenți la această adunare iar apoi Fielden Samuel a declarat că adunarea aceea este pașnică.

Exact în acel moment cineva, necunoscut până în ziua de astăzi, a aruncat prima bombă cu dinamită pe vreme de pace, din istoria omenirii.

Warren Leming - *“Partea interesantă privind controversata bombă este aceea că întrebarea a rămas fără răspuns: cine a aruncat bomba? Câtă vreme va exista această îndoială, evenimentul din piața Haymarket va rămâne mereu un subiect de contemplare.*

Acel tip de bombă fusese folosit până atunci numai în războaie și folosea invenția recentă a lui Alfred Nobel - dinamita. Era un recipient metalic care conținea 2,5kg de exploziv detonat de scânteia unui fitil care întârzia momentul producerii exploziei. Scânteile acelui fitil fuseseră observate de martori oculari în timp ce bomba zbură prin aer.

După explozia acestei bombe polițiștii au scos revolvele și au început să tragă în mulțime, așa cum mai făcuseră și în trecut.

Împușcăturile au continuat câteva minute iar străzile au fost acoperite de victime civile și polițiști.

În rândul polițiștilor au fost consemnate 7 victime, Mathias Degan fiind primul care a decedat în urma exploziei, șrapnelul exploziei secționându-i o arteră. În opinia istoricilor ceilalți 6 polițiști au fost uciși cu focuri de armă chiar de către colegii lor.

S-a dovedit că poliția se afla într-un moment de panică și acesta pare să fie motivul pentru care mai târziu au ridicat o statuie în memoria acestor evenimente. Folosind acest monument se încearcă transmiterea mesajul fals că poliția a salvat populația civilă în ziua aceea de 4 mai. În realitate poliția s-a aflat într-o situație rușinoasă atunci când martorii oculari au relatat ceea ce se întâmplase cu adevărat și maniera în care se comportaseră polițiștii aflați la fața locului după momentul exploziei.

5 mai 1886 - Chicago intră sub incidența legii marțiale. Poliția arestează sute de sindicalști suspecti pentru atentatul cu bombă. În cele din urmă numai opt dintre ei sunt trimiși în judecată:

1. Albert Parsons
2. George Engel
3. Michael Schwab
4. Adolph Fisher
5. Samuel Fielden
6. Louiss Ling
7. August Spies
8. Oscar Neebe

William Adelman: *“Procesul a început pe 21 iunie și după ce arestaseră sute de persoane au trimis în judecată numai opt dintre acestea.*

Samuel Fielden se născuse în Anglia și sosise la Chicago unde avusese conflicte cu unii dintre predicatori aflați de partea marilor afaceriști.

Adolph Fisher avea numai 27 de ani.

Louis Ling la vârsta de 21 de ani, era cel mai tânăr.

Oscar Neebe, 35 de ani, fusese arestat pentru că făcuse o donație de 2 dolari cu doi ani în urmă, pentru achiziționarea presei care tipărise fluturașul și anunțase adunarea unde se aruncase bomba.

George Engel, 50 de ani, era cel mai vârstnic dintre ei. Nu participase la adunare dar a ajutat la planificarea ei cu o seară înainte.

August Spies avea 31 de ani.

Michael Schwab avea 32 de ani și în momentul aruncării bombei ținea un discurs în fața a 500 de oameni pe strada Clybourn, la fabrica de secerătoare Deering. Poliția a spus mai târziu că discursul său ar fi putut motiva pe cineva astfel încât să plece mai devreme și să arunce bomba. Din acest motiv a fost socotit vinovat prin asociere.

Prin urmare numai 2 din cei 8 acuzați au fost de față în momentul aruncării bombei.

Procesul s-a încheiat la 21 august urmând ca 7 din cei 8 acuzați să fie executați prin spânzurare. Oscar Neebe a primit 15 ani de muncă silnică la penitenciarul Joliet.

Lyman Gage, de la First National Bank, a înființat un comitet care începuse să se îndoiască de oportunitatea acestor pedepse pentru orașul Chicago, mai ales că nu era foarte clară implicarea acestora în producerea sau aruncarea bombei. Așa că au mers să îl întâlnească pe guvernatorul Oglesby în Springfield.

Guvernatorul s-a arătat dispus să comute execuția acuzaților la închisoare pe viață, cu condiția ca cei mai importanți 50 de industriași din Chicago să fie de acord cu această modificare.

Lyman Gage a organizat o întrunire la care au fost prezenți Marshal Fields, Farwell, Pullman și alții. În astfel de ocazii Marshall Fields nu lua cuvântul dar de data aceasta

CHICAGO HAYMARKET RIOT - 4 MAI 1886

a făcut-o: el a spus că își dorește să îi vadă morți și asta a fost tot. Nu au mai existat alte discuții pentru că punctul său de vedere era considerat de ceilalți participanți drept literă de lege.

de la Chicago”.

Începând de atunci, ziua de 1 Mai a fost sărbătorită în întreaga lume, mai puțin în Statele Unite și în Canada.

MĂRTURII

Oscar Neebe (nepotul lui Oscar Neebe-1886): “A existat, în opinia mea, un climat la nivelul administrației din Washington DC și din alte guverne statale, de a suprima ideea de bază aflată la temelia evenimentelor din Haymarket. Au fost înlăturate cauzele și faptele astfel încât evenimentul să fie șters din memoria istorică.”

William Parsons (nepotul lui Albert Parsons):

“Anarhismul său era unul filozofic, nu avea legătură cu haosul sau alte lucruri similare, ci cu lipsa controlului din partea statului, aceasta era ideologia sa. Parsons și soția sa Lucz se aflau în fruntea marșului de la 1 mai. Acest marș a însemnat o formă de protest pentru utilizarea fondurilor Societății de Asistență și ajutor (care trebuiau folosite de către săraci) utilizate de Marshall Field (pentru extinderea magazinelor) și de Pullman (pentru extinderea afacerii). Comunitatea afaceriștilor îl ura și pentru că mersese în Springfield și demarase o anchetă în această direcție.

Ulterior a ținut o serie de discursuri, în timpul marilor frământări din 1877, iar industriașii l-au amenințat că îl vor spânzura de cel mai apropiat stâlp.

A candidat în zona Pilsen și a pierdut alegerile pentru că în acele vremuri nu exista votul secret, obținut în 1891. În anul următor, după ce fusese spânzurat, în timpul alegerilor urma să se folosească pentru prima dată votul secret. Înainte de asta votai în fața unui judecător de alegeri, care putea fi chiar angajatorul tău. El îți spunea luni cum trebuie să votezi marți iar dacă procedai altfel atunci miercuri îți pierdeai slujba.”

Leslie Orear: “În anii 1920 eram student la Litere în Chicago și am citit despre revolta de la Haymarket în manualul meu ca despre o revoltă radicală care trebuia suprimată. Acest lucru s-a petrecut (prezentat în mod eronat) numai datorită faptelor eroice ale polițiștilor.”

sursa: www.youtube.com

ACTUALITATEA

În România ziua de 1 Mai este una din zilele libere. Muncitorii se bucură mai mult de această zi atunci când ea coincide cu una din zilele lucrătoare. Semnificația acestei zile, recunoașterea internațională a “**Martirilor de la Chicago**” este necunoscută celor care sărbătoresc prin petreceri câmpenești în loc să comemoreze prin aducere-aminte și să lupte pentru a păstra ceea ce s-a cucerit prin jertfă.

Înaintașilor le suntem datori limita zilnică a timpului de muncă și forma de asociere a organizațiilor sindicale. Salariații acceptă cu prea mare ușurință atât suplimentarea timpului de muncă (plătit sau nu) cât și diversificarea activității lor, la cererea angajatorului. Aceste două acceptări sunt o formă evouată de exploatare gratuită a forței de muncă iar consecința acceptării nu înseamnă altceva decât diminuarea continuă a locurilor de muncă. Muncеști în locul altuia? De ce?

Nevoia de asociere a muncitorilor a devenit o necesitate în cel mai industrializat oraș al lumii din acele vremuri și tot acolo sindicaliștii au avut de înfruntat și cea mai puternică forță care li se putea opune.

Tradiția sindicală lipsește în România, organizațiile sindicale sunt victime ale unor orgolii personale, nu sunt folosite în interesul sindicaliștilor și tocmai de aceea sunt neputincioase față de angajator.

Lipsite de principii, de organizare și de solidaritate reciprocă sindicatele actuale nu pot avea forța de a înfrunta imperialismul și companiile multinaționale cu succesul predecesorilor noștri.

EPILOG

În timpul procesului inspectorul Bonfield a depus mărturie în favoarea oamenilor săi. Carter Harison, primarul orașului Chicago, a depus mărturie împotriva lui Bonfield. Din acest motiv primarul a pierdut următoarele alegeri. Dar primarul a cumpărta ziarul Chicago Times și l-a folosit pentru a-i investiga din nou pe Bonfield și pe căpitanul Shack de la secția de poliție din East Chicago alături de alți polițiști aflați de partea marilor afaceriști.

Investigația s-a finalizat prin concedierea lui Bonfield și Shack.

Bonfield a devenit ulterior membrul uni club de lux din Chicago și părea să aibă mereu foarte mulți bani. Acolo și-a petrecut cea mai mare parte a restului vieții.

William Adelman: “Cred că acest eveniment a fost ascuns mulți ani. Mai cred că acesta este motivul pentru care America nu a adoptat ziua de 1 mai ca zi a muncitorilor, de aceea a ales prima zi de luni a lunii septembrie atunci când președintele Grover Cleveland a adoptat în 1894 legea care permitea să avem o zi a muncii. Sunt sigur că președintele a fost supus unor presiuni pentru ca ziua muncii să nu fie adoptată la data de 1 mai. Dacă ar fi fost sărbătorită la 1 mai atunci fiecare copil ar fi cunoscut evenimentele de la Haymarket și ar fi cunoscut istoria așa cum este cunoscută pe tot globul, mai puțin în America, țara în care s-au întâmplat aceste evenimente.

În Paris, pe 14 iulie 1889, la centenarul Revoluției Franceze, 1 Mai a fost adoptată ca Ziua Internațională a Muncitorilor pentru a aduce astfel un omagiu “Martirilor

STATUIA POLIȚISTULUI

În anul 1889 a fost amplasată în Piața Haymarket o statuie din bronz, cu înălțimea de 2,7 metri. Sculptorul a surpins în bronz imaginea sugestivă a unui polițist: cu o mână ridicată el pare să încerce să oprească ceva, doi din nasturii tunicii sale sunt descheiați, mustățile stufoase fac probabil trimitere spre acel temut inspec-tor Bonfield.

30 mai 1889 - se consemnează dezvelirea acestei statui de către Frank Degan, fiul ofițerului Mathias Degan, prima victimă a exploziei.

4 mai 1927 - la împlinirea a 41 de ani de la acel eveniment, un autoturism părăsește calea de rulare și se strivește de monument. Șoferul avea să declare ulterior că se săturase de polițistul acela cu mâna ridicată. Statuia a fost restaurată de oficialitățile orașului în 1928;

4 mai 1968 - la 82 de ani de la eveniment, într-o confruntare între poliției și de demonstrații împotriva războiului din Vietnam, statuia este distrusă din nou;

6 octombrie 1969 - statuia este aruncată în aer de o bombă amplasată între gleznelor sale. Weather Underground revendică această explozie însoțită și de distrugerea geamurilor la clădirile din apropiere.

4 mai 1970 - statuia este reconstruită și se dezvelește din nou;

6 octombrie 1970 - statuia este aruncată pentru a doua oară în aer, acțiunea este revendicată tot de organizația Weather Underground. Statuia se reconstruiește și maiorul Richard J Daley stabilește un post de pază în vecinătatea statuii. Paza acestei statuii avea să coste 67.440 \$ anual;

1972 - statuia este mutată în holul sediului central al poliției din Chicago;

1976 - statuia este mutată în incinta Academiei de Poliție. Timp de trei decenii, pedestalul acestei statui a stat gol, plin de graffiti, iar rămășițele acestui monument au fost declarate teritoriu anarhist (eliberat de controlul statului);

1 iunie 2007 - Geraldine Doceka, strănepoata lui Mathias Degan dezvelește din nou statuia reamplasată pe un pedestal în fața sediului central al Poliției.

1992 - la tribuna vorbitorilor este amplasată o placă de bronz cu fața spre audiență:

Un deceniu de luptă între muncitori și industriași a culminat aici într-o confruntare care a condus la moartea tragică a muncitorilor și a poliștilor." La 4 mai 1886, spectatorii la un miting muncitoresc s-au adunat în jurul intrării Crane's Alley.

Un contingent de poliști, apropiindu-se de strada Des Plaines, au fost întâmpinați de o bombă aruncată chiar de la sud de alee. Procesul care a judecat opt activiști a câștigat atenția mondială a mișcării muncitorești și a început tradiția "mitingurilor" de muncă din mai multe orașe.

Autorul acestor rânduri este Richard M Daley, 25 martie 1992.

STATUIA MARTIRILOR

Urmare a evenimentelor din Piața Haymarket s-a derulat procesul în urma căruia au fost condamnați și executați: George Engel, Adolf Fisher, Louis Lingg, Albert Parsons, Samuel Fielden și August Spies. Toți au fost înmormântați la cimitirul German Waldheim (numit ulterior Forest Home), din Forest Park, o suburbie a orașului Chicago din statul Illinois.

Atunci când au decedat Oscar Neebe și Michael Schwab au cerut să fie înmormântați în același loc.

Pioneer Aid și Support Association au organizat o subscripție publică pentru ridicarea unui monument funerar. În 1893 sculptorul Albert Weiner a terminat Monumentul Martirilor din Haymarket cu o înălțime de 4,8 metri.

Baza monumentului are două trepte pe care este amplasată figura monumentală a unei femei aplecată deasupra trupului unui muncitor ucis. Imaginea în bronz este dedicată zilei de 25 iunie 1893 și reprezintă represiunea unui marș muncitoresc la Chicago.

Inscripția aflată deasupra treptelor este "1887", anul execuției celor 6 militanți. Deasemea a fost redată o notă atribuită lui August Spies:

Va veni ziua când tăcerea noastră va fi mai puternică decât vocile pe care le strangulați astăzi.

În spatele monumentului au fost dăltuite numele acestor opt oameni. La ceremonia dedicată dezvelirii acestui monument au participat 8000 de persoane, unii dintre ei purtau steagul unioniștilor.

United States Department of Interior a declarat în 1997 că acest monument este Monument Național.

INTERNAȚIONAL

Patrick Hébert, Paris
Gotthard Krupp, Berlin

27 martie 2018

Către toți aceia din Europa care au susținut sau au participat la Conferința mondială deschisă, împotriva războiului și exploatarei, desfășurată la Alger în decembrie 2017

La reuniunea Coordonării Acordului Internațional al Muncitorilor și Popoarelor (AIT), din 23 și 24 februarie 2018, de la Paris, am discutat și am făcut bilanțul rezultatelor Conferinței mondiale deschise (CMD) împotriva războiului și exploatarei de la Alger. Aprecierea comună a participanților la conferință a fost că aceasta a fost un mare succes în ceea ce privește caracterul și reprezentativitatea delegațiilor. Acest succes se exprimă în formarea unui Comitet Internațional de Legătură și Schimb (CILS).

S-a hotărât să se invite, la începutul lunii iunie 2018, câte un delegat pentru fiecare țară participantă la a IX-a CMD sau delegații care s-au declarat voluntari pentru a participa la CILS la prima întâlnire a Comitetului Internațional de Legătură. În același timp, discuția ne-a condus la concluzia că este necesar de a organiza, la diferite niveluri (regionale și continentale), de întâlniri specifice, în vederea construirii CILS.

Deja la Conferința de la Berlin din 17 iunie 2017, activiștii sindicaliști și politici din Germania, Franța și Polonia au explicaseră într-o scrisoare:

"Către colegii noștri, muncitori și militanți, angajați în luptă, în întreaga Europă, pentru apărarea realizărilor sociale și politice esențiale ale clasei muncitoare":

"Nu este nicio exagerare în a spune că o catastrofă umanitară este pregătită metodic de fiecare dintre guvernele noastre.

Ceea ce este în joc este existența bazei legilor și reglementărilor cucerite de clasa muncitoare din țările noastre. Legi, reglementări care recunosc oricărui lucrător, oricărui pensionar, drepturi în materie de sănătate care scapă de decizia exploataților lor.

Ceea ce este în joc sunt raporturile dintre capital și muncă codificate în legislația socială a fiecărei țări, evidențiată prin articularea ofensivei împotriva sănătății, împotriva sistemelor de securitate socială și de pensii cu ofensiva dereglementării totale a relațiilor de muncă.

Lupte uriașe se pregătesc pe vechiul continent european, de la vest la est, de la nord la sud."

Acest lucru a fost confirmat în ultimele săptămâni și luni și subliniază necesitatea unei conferințe europene specifice.

Situația din Germania a fost marcată, de la ultimele alegeri parlamentare de acum mai mult de patru luni, de o incertitudine politică totală, o situație care îi sperie pe funcționarii Uniunii Europene, care trece ea însăși printr-o criză politică fără precedent (în acești termeni trage semnalul de alarmă ziarul Les Echos). Incapacitatea de a forma timp de patru luni, un al treilea guvern stabil de

Mare coaliție condus de Merkel prinde rădăcini în refuzul major și în rezistența din ce în ce mai puternică pe care oamenii muncii și tinerii le opun măsurilor din ce în ce mai dure ale politicii Agendei de austeritate și competitivitate, măsuri de care reprezentanții capitalului financiar au nevoie pentru a salva sistemul financiar, UE și euro, pentru salvarea băncilor și a multinaționalelor.

Împotriva acestui refuz, Merkel avea nevoie de SPD și de legăturile sale cu conducerea sindicale pentru a putea forma un guvern al Marii Coaliții. Dar rezistența s-a concretizat în "Non-Creștere" pentru marea coaliție în sânul SPD. Ea a aruncat partidul istoric al mișcării muncitorești germane, un partid vechi de 150 de ani, într-o criză existențială. Chiar înainte de a putea fi formată, Marea Coaliție din Germania este în mod substanțial slăbită.

Merkel a fost cu greu acceptată printr-un vot al militanților SPD pentru a-și forma guvernul mării coaliții, iar alegerile din Italia au fost marcate printr-o respingere a tuturor forțelor politice care au avut acces la putere în ultimele decenii.

Numărul țărilor care nu sunt guvernabile în UE crește: Germania, Italia, Franța, Spania, Marea Britanie, dar și Europa de Est. Acest lucru îngheață toate speranțele de a găsi în UE un factor de stabilitate pentru a-și încetini cel puțin declinul.

În acest context, propunem să organizăm o primă întâlnire a delegațiilor europene, precum și semnatarii apelului pentru CMD din alte țări europene.

În această întâlnire, ar trebui să putem elabora un manifest comun care să tragă învățăminte din lupta de rezistență a muncitorilor din întreaga Europă: pentru apărarea cuceririi sistemelor de securitate socială, a contractelor colective, a drepturilor democratice, împotriva guvernelor și instituțiilor internaționale (UE, FMI, etc.) care servesc capitalului financiar.

Ar trebui să putem extrage primele lecții din modul în care această luptă se reflectă în organizații - având în vedere politica conducerii vechilor partide care încă pretind a reprezenta clasa muncitoare, dar care însoțesc politica marelui capital sau chiar o implementează direct în felul lor.

Prin această scrisoare, vă invităm la această întâlnire, pe 8 iunie, la Paris.

Pentru a o pregăti, vă propunem să ne trimiteți învățămintele pe care le obțineți din intervenția în desfășurările politice ale luptei de clasă din țările voastre.

Cu salutările noastre de solidaritate,
Patrick Hébert, Gotthard Krupp

TRIUMF ÎN VENEZUELA

Duminică, 20 mai, alegerile prezidențiale au avut loc în Venezuela. Consiliul Electoral Național au raportat rezultatele: 68% din voturile exprimate au fost pentru președintele în exercițiu, Nicolas Maduro, și 21% au fost pentru Enrique Falcon, care a propus dolarizarea economiei țării. Acest rezultat a fost obținut în ciuda opoziției și a amenințărilor administrației, spre nemulțumirea tuturor guvernele subsidiare ale Statelor Unite aflate în America Latină. În mod similar există suspiciunea că nici țările europene, guvernele și instituțiile statului, nu vor să recunoască rezultatele electorale. Dimpotrivă, se discută aplicarea unor noi sancțiuni, deși aproximativ 47% din electorat a participat la vot, cu 9,2 milioane de voturi exprimate.

După comunicarea rezultatelor oficiale, 14 guverne latino-americane nu le "recunoșteau" și au chemat ambasadorii pentru consultare. Columbia, Peru și Chile, au procedat în acest fel, tocmai țările în care absenteismul la vot a fost semnificativ mai mare decât în Venezuela.

Amiralul Kurt Tidd, comandantul comandant al unui corp de armată cu sediul în Honduras, care consideră că este necesar să "doboare dictatura venezueleană".

INTERNAȚIONAL

Astfel de anunțuri s-au înmulțit, atât de la guvernul pucist brazilian, cât și de la guvernul Rajoy în Spania (unde fostul trezorier al Partidului Popular –aflat la guvernare - tocmai a fost condamnat la 33 de ani de închisoare pentru corupție).

Votul majoritar al muncitorilor din Venezuela are un înțeles foarte clar: muncitorii au încredere în promisiunea electorală principală a lui Maduro, de a recâștiga controlul asupra economiei pentru reabilitare și îmbunătățirea serviciile publice, asistența medicală, educația națională, transportul. Obiectivele lui Maduro urmăresc mărirea salariilor și aplicarea codul muncii (legea "LoTTT").

Din acest motiv, imperialismul american, precum și procurorii săi, neagă rezultatul alegerilor, un rezultat în care muncitorii venezueleni au dreptul să-și decidă singuri destinul, să își aleagă liber președintele.

Apărarea suveranității națiunii venezuelane, a cărei pilon central este clasa muncitoare, angajează militanții și organizațiile care, în America Latină și în lume, se luptă pentru drepturile popoarelor și ale muncitorilor, împotriva imperialismului și a guvernelor aflate în serviciul său.

Comitetul Internațional de Legătură al muncitorilor și popoarelor, în ajunul reuniunii a Comitetului Internațional de Comunicare și Schimb (C.I.L.S.), care va avea loc la Paris 8 și 9 iunie, depune la toate organizațiile, precum și la toți militanții care participă la activitățile ILC, propunerea de a da un impuls oricăror acțiuni pe care le consideră adecvate. Este un indemn pentru a lupta împotriva amestecării imperialiste în destinele și alegerile națiunii venezuele, în apărarea legitimității voturilor liber exprimate în alegerile din 20 mai și, prin urmare, a suveranității Venezuelei.

Coordonatori ILC

Louisa Hanoune, secretar general
Partidul Muncitorilor - Algeria

Dominique Canut,
în numele biroului național
al Partidului Independent al Muncitorilor

ÎNVĂȚĂMINTELE TRASE DIN LUPTA DE CLASĂ

În România mișcarea muncitorească este deabusolată și atomizată, lipsită de o direcție comună de acțiune și de strategii adoptate pe termen lung. fiind gestionată conform principiului „fiecare pentru el” chiar dacă este vorba de organizații sindicale. Această stare de fapt este dăunătoare în primul rând sindicaliștilor pentru că îi lipsește de forța solidarității organizațiilor sindicale.

Greva, principala armă de luptă a clasei muncitoare de pretutindeni, a fost ascunsă în spatele unor proceduri complicate numite eufemistic „dialog social”. Acest dialog nu înseamnă altceva decât timp pierdut, tergiversări consecutive sau negocieri simulate. Tot acest timp înseamnă întârzierea punerii în aplicare a drepturilor, respectiv pierderi pentru fiecare salariat implicat în această cauză.

Există dovezi clare cu privire la activitatea compromisă, există lideri sindicali care trădează interesele salariaților pe care au pretenția că îi reprezintă. Se discută în zilele acestea despre constituirea unei noi confederații sindicale. Nemulțumirile clasei muncitoare sunt clare și

L'Entente internationale des travailleurs et des peuples informe

se manifestă greșit prin abandonarea propriilor organizații sindicale.

După aproape trei decenii de la schimbarea organizării societății românești, sindicatele se află într-o poziție defavorabilă față de angajatorul privat sau public, precum și față de autoritățile politice.

Dacă structurile guvernamentale îndrăznesc să atace permanent drepturile clasei muncitoare, putem spune că angajatorul direct agravează chiar aceste prevederi legale defavorabile. Abuzul său, generator de profit ilegal, se bazează pe reacția slabă a sindicatelor și lipsa de instruire a salariatului. Instabilitatea legislativă (modificarea legii salarizării, a codului fiscal, a sistemului de contribuții și a pensiilor) atrage după sine tulburări sociale în toate sectoarele de activitate. Actuala coaliție aflată la guvernare este ea însăși o structură instabilă: din decembrie 2017 România este condusă în prezent de al treilea guvern al acestei coaliții.

Pentru noi, membri Comitetului de Legătură din România cu Acordul Internațional al Muncitorilor, învățămintele luate în calcul din experiența ultimilor ani de activitate sindicală se rezumă la: identificarea și neutralizarea activității sindicatelor galbene, identificarea și demascarea liderilor sindicali trădători, adoptarea unor principii clare și a unor obiective care pot fi atinse pe termen mediu și lung. Toate aceste activități pot fi considerate repere ale unei activități sindicale curate, fapte care pot fi anticipate drept benefice pentru salariați în general și pentru sindicaliști în particular.

Ne propunem să recuperăm încrederea pierdută în organizațiile sindicale, să dovedim puterea organizațiilor noastre împotriva aparatului guvernamental și instituțional. Pentru toate acestea avem nevoie de coeziunea membrilor noștri, de puterea organizațiilor sindicale înfrățite indiferent de domeniul de activitate în care acționează.

Cu alte cuvinte ne propunem să reclădim sindicalismul din temelii sale pentru a nu permite niciunei fisuri să atenteze la această construcție solidă.

Comitetului de Legătură din România
cu Acordul Internațional al Muncitorilor

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

S.I.C. TRANSIT GLORIA MUNDI

"Așa trece gloria lumii ..."

SPĂNU IONUȚ CEZAR
imagine preluată de la
www.ucv.ro

"Vă asigur că Universitatea din Craiova, sub conducerea mea, va deveni instituția care își respectă angajații, pentru că numai așa poate avea atributul de UNIVERSITATE DEMNĂ DE RESPECT"

TREI ȘI TOATE TREI

Un grup de trei studenți s-a decis să vorbească despre condiția studentului în Universitatea din Craiova. Sunt nemulțumite de "anii de studiu" pe care îi consideră pierduți, încearcă să repare greșala alegerii acestei universități printr-o opțiune diferită la ciclul de master.

Se tem de consecințele propriilor declarații și cădem de acord să facem publică nemulțumirea lor numai după ce vor primi din partea universității fișa de lichidare și diploma de absolvire. Asta o să dureze destul de mult.

Mi se spune că așa este cel mai sigur, se tem să nu suporte represalii pentru îndrăzneala lor chiar dacă vor merge la altă universitate.

"Să nu se afle" este ceea ce le îngrijorează. "Să nu se afle" este ceea ce își dorește și conducerea universității. Este un război rece în privința ascunderii adevărului privitor la calitatea actului didactic.

"Gardul vopsit" al universității cuprinde trei cuvinte afișate pe fațada sa anul trecut. O reclamă inutilă, fără efect în fața reputației în scădere de la an la an.

Studenții sunt motivul înființării și existenței unei universități iar absolvenții sunt cartea ei de vizită. Puteți crede că există absolvenți (indiferent de profil) care nu sunt în stare să facă o scădere sau să scrie o cerere? Ei există cu adevărat!

Puteți crede că există cadre didactice care își neglijează grosolan obligațiile?

ÎN FLAGRANT

Secretara secției cu frecvență redusă a Facultății de Drept din Craiova a fost reținută, vineri, după ce a fost prinsă de oamenii legii în flagrant, în timp ce primea o mită în valoare de 1.300 de lei de la un bărbat.

Omul care i-a dat secretarei șpaga a fost, de fapt, denunțatorul, cel care i-a ajutat pe ofițerii Serviciului Anticorupție să organizeze flagrantul. Acesta le-a spus oamenilor legii că, în urmă cu patru ani, a vorbit cu secretara, pe care o cunoștea, și i-a cerut ajutor pentru a-și înscrie fratele la Facultatea de Drept.

De atunci, bărbatul susține că i-a tot oferit secretarei diverse sume de bani cu-

prinse între 1.100 și 1.400 de lei pentru ca aceasta să intervină pe lângă profesori și să îi ajute fratele să promoveze, relatează presa locală.

Mare i-a fost bărbatului uimirea când a aflat că plătea, de fapt, degeaba, în condițiile în care fratele său - despre care știa că este în anul al IV-lea de studiu - fusese exmatriculat încă din primul an.

După flagrant, secretara a fost reținută și dusă la audieri la Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj.

Pe numele său s-a deschis un dosar penal pentru comiterea infracțiunilor de trafic de influență și înșelăciune.

sursa: www.ziare.com

BANI CU MIROS P.S.D. PENTRU CONTRACTE UNIVERSITARE

sursa: www.gds.ro

Licitația de 600.000 de euro pentru asigurarea serviciilor de pază la Universitatea din Craiova s-a soldat cu un imens scandal între firmele NPG și Civitas. Câștigătoarea NPG este acuzată că nu a respectat câteva cerințe tehnice obligatorii din caietul de sarcini și că prețul oferit este neverosimil de mic.

Potrivit IGPR, la data licitației NPG nu avea aviz pentru intervenții la obiectivele Universității de la Severin și nici mașini proprii pentru transportul de valori. Scandalul a ajuns pe masa judecătorilor de la Curtea de Apel Craiova.

În data de 24 octombrie 2017, Universitatea din Craiova (UCV) a lansat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice (SEAP) procedura de achiziție a serviciilor de pază. Valoarea estimată a contractului era de 2,86 milioane de lei (616.000 de euro) fără TVA, criteriul de atribuire fiind prețul cel mai scăzut. Prețul estimat a permis instituției să aleagă procedura simplificată de achiziție, prin cererea de oferte de la societățile de profil. Cinci firme și asocierile de firme au depus oferte până la data-limită de 6 noiembrie 2017. Printre ofertanți, s-au numărat și asocierile de firme Protect NPG Pază SRL - Protect NPG Intervenții SRL și Civitas PSG SA - Civitas DIR SRL.

Câștigătoare a fost declarată oferta firmelor din grupul NPG, cu prețul de 2,4 milioane de lei (515.000 de euro) fără TVA.

Civitas spune că prețul foarte mic oferit de NPG este imposibil de justificat, deoarece el nu poate acoperi nici măcar cheltuielile cu salariile agenților de securitate, dacă se respectă legislația în vigoare referitoare la salariul minim, plata orelor suplimentare, a zilelor libere, concedii, angajarea de către firmă a unui procent de persoane cu handicap etc. Organizatorul licitației s-a apărut, susținând că a solicitat NPG detalierea ofertei făcute (12 decembrie 2017). Printre altele, **firma a declarat că și-a calculat un profit de doar 0,01% și că a „negociat” cu salariații ca în anul 2018 să-și ia doar**

câte 14 zile din concediu, restul de 7 zile urmând să fie acordat în 2019 (!).

În legătură cu aceste informații (n.r. - este vorba de Anexa 1b în care sunt specificate cele 17 obiective ale universității pentru care se solicită serviciul de pază) obiectivele, am cerut punctul de vedere al organizatorului licitației, Universitatea din Craiova. La solicitarea inițială, UCV ne-a răspuns că societatea NPG a depus avizul din data de 26 aprilie 2017, evitând să precizeze dacă pe Anexa 1b există avizul IGPR. După ce GdS a cerut lămuriri suplimentare, UCV ne-a comunicat că informațiile cerute au fost declarate de către ofertant „confidențiale”.

IGPR a confirmat pentru GdS (n.r. - Gazeta de Sud) că, la data câștigării licitației (7 februarie 2018), NPG nu avea viză pe Anexa 1b pentru intervenții la Drobeta Turnu Severin. La acea dată, NPG putea să desfășoare activități de monitorizare și intervenție în județele Dolj (Craiova, Filași, Dăbuleni, Băilești și Calafat), Olt (Caracal) și Gorj (Târgu Jiu).

Societatea a solicitat actualizarea Anexei 1b la ROF-ul dispeceratului pentru a executa activități de intervenție în Drobeta Turnu Severin pe data de 19 februarie 2018.

IGPR a eliberat avizul pentru intervenții cu un autoturism la avenimentele din această localitate pe data de 26 martie 2018.

Nota Redacției

Conform informațiilor apărute în presă, orice serviciu de achiziții publice ar fi trebuit să respingă oferta NPG pentru că nu îndeplinea cerințele caietului de sarcini în momentul depunerii ofertei.

Reducerea cheltuielilor prin amânarea concediilor (în acord cu angajații) este o păcăleală oficială (legală?) demnă de Cartea Recordurilor.

Profitul de 0,01% este o minciună și mai clară, cel mai probabil firma urmează să înregistreze profituri ilegale exploatând forța de muncă a propriilor angajați, prin încălcarea drepturilor cuprinse în legislația muncii și prin cheltuieli reduse privitoare la dotarea insuficientă a celor aflați în dispozitivul de pază.

Și aceste cadre didactice există cu adevărat!

(Mai) puteți crede că toate acestea sunt pure calomnii pentru că la universitate actul didactic și toate activitățile adiacente

decurg impecabil? Desigur că ați putea crede dar asta nu (mai) este adevărat!

Ați mai putea crede orice despre aceste trei studenți ale universității pentru că cel mai probabil nu le veți

întâlni niciodată.

Ceea ce este cel mai greu de crezut din cauza gustului uitat este tocmai aroma adevărului. O aromă care deranjează de cele mai multe ori.

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

COMUNISTUL

(realitate în două acte)

ACTUL I

În seara unei zile de sfârșit de an mă întorc alături de un coleg de la o activitate sindicală. Este decembrie, este întuneric și frig afară, mașina se apropie cu prudență de casă și schimbăm impresii despre evenimentele zilei aproape consumate. În această atmosferă Profesorul sună și îmi solicită o întrevedere. Pare să fie ceva serios pentru că nu acceptă nicio eschivă: nici că sunt obosit și nici că sunt însoțit. Așa că ne vedem toți trei după câteva ore, în căldura binefăcătoare a unei cafele.

Profesorul continuă să îmi relateze și cu această ocazie ceea ce îl frământă și nemulțumește în egală măsură: lipsa unei perspective în strategia facultății, carențele de organizare, ciorchinii de interese și influență din facultate și universitate, lipsa de profesionalism a unor colegi, gradul de pregătire scăzut al unor studenți care sunt certați cu operațiile aritmetice. Nu îmi spune ceva nou sau neobișnuit, doar actualizează stări și fapte care îmi sunt cunoscute de mai mult timp la Universitatea din Craiova. Cele mai multe se întâlnesc și prin alte universități.

Îl întreb care este soluția și pentru început nu o identifică, nici eu nu am un răspuns pregătit pentru că nu este o întrebare capcană. Colegul meu se foiește și indică nu o soluție ci o strategie finalizată cu o ipotetică soluție.

Dar asta presupune timp, organizare și perseverență iar Profesorul cel grăbit vrea rezultate rapide, chiar dacă acestea nu există. *“Măcar am încercat ceva”*, se va justifica ulterior. Parcă îl și aud rostind această remarcă.

În fiecare discuție cu Profesorul acesta ajungem invariabil la ocupantul funcției supreme din universitate. De această dată mă confruntă cu o provocare diferită:

- Dacă ar fi să alegi chiar acum între Spănu și Dănișor, pe cine ai alege?

- *Eu nu aleg, știți bine. Și apoi alegerea a fost făcută de doi ani, întrebarea este inutilă, răspunsul și mai și.*

- Lasă asta! Pe cine ai alege acum ca rector?

- *Pe niciunul.*

- Nu merge așa, alege unul dintre ei, trebuie să alegi.

Este ca și cum ai avea de ales între tuse și junghi. Mă hotărăsc destul de greu, pentru că *“trebuie”*:

- *Spănu.*

- De ce Spănu și nu Dănișor?

- *Pentru că Dănișor a provocat cele mai grele pierderi financiare universității încălcând cu bună știință toate legile posibile. Dacă trebuie să aleg atunci merg pe Spănu.*

- Comunistule! Tu ești un comunist.

Acuzația repetată și neașteptată mă lasă fără replică.

Paharul gol din fața mea nu îmi dă avantajul unei ultime înghițituri din fresh-ul de portocale comandat la sosit. Comunist! Vorba asta nu o mai auzisem până acum.

Profesorul continuă doct:

- Poate că nu știi, sau chiar nu îți dai seama, dar tu ești un comunist. Datoriile universității nu interesează pe nimeni (în afară de tine!) atât timp cât sunt plătite salariile. Acum universitatea a acoperit găurile financiare și modul tău de gândire este greșit. Conducerea universității trebuie să poarte grija banilor, ei și-au dorit asta, de aceea s-au și bătut să ocupe o funcție, începând cu directorul de departament și terminând cu rectorul. Nu este treaba ta, nu tu decizi. Nici să nu le plângi de milă căci nu ai de ce: cine împarte parte își face, fii sigur de asta! În schimb Spănu își aduce oameni și asta este cu mult mai grav.

- *A făcut-o și Dănișor.*

- Da, dar nu așa. Dănișor a scăpat repede de Marcu și a numit în patru ani încă doi directori generali, Casa Universitarilor a fost revendicată de fiecare dată prin oameni apropiați lor, de la Vladimirescu încoace, iar activitatea Stațiunii de la Caracal este o enigmă permanentă.

Exemplele ar putea continua punctual, pe funcții, începând chiar cu prorectorii universității.

Puterea universitară are aceleași obiective, doar oame-nii se schimbă și declarațiile lor. Este un spectacol scump. Tu ar trebui să ai grija oamenilor și nu a banilor universității. De-asta spun că ești comunist și nu îți dai seama!

ACTUL II

La cinci luni distanță îl întâlnesc din nou pe Profesor într-un loc destul de zgomotos unde se prepară fast-food. El a ales locul, eu i-am propus să ne vedem la cantina universității de unde mănincă inclusiv *“TATA”* (nu am legături de rudenie cu acest personaj). M-a refuzat rizând cu poftă: nu suport mirosul de cazan din universitate!

În această bojdeucă lipsită de supraveghere video căutam împreună un alt rector iar exercițiul este amuzant și obositor. Amuzant pentru că plecăm de la o listă utopică de însușiri ale personajului căutat, obositor pentru că nici nu ne prea auzim și nici nu găsim o persoană potrivită. Cu toate acestea exercițiul nostru continuă cu sârguință: suntem în postura a doi binefăcători anonimi care căutam un alt *“bine”* pentru universitate. De ultimul bine făcut universității ne-am convins amândoi: a fost vopsit doar gardul.

Cadre didactice, mai puține femei și mai mulți bărbați, sunt puse în discuție rând pe rând. Nu știm sigur dacă sunt sau nu membri PSD, căutam un (o) independent (ă). Toți *suspecții* îndeplinesc condițiile

candidaturii la funcția cea mai rivnită și bine păzită din universitate: capo di tutti capi!

Cumva-cumva Profesorul își amintește de comunistul care sălășuiește în mine:

- Cu alegerea aceea din iarnă te-ai mai gândit? Tot cu Spănu ai vota și acum?

- *Tot, îi răspund scurt și provocator.*

De această dată Profesorul este foarte mirat și începe să argumenteze cu răbdare și în mod diferit opțiunea greșită a alegerii mele. Are talentul pedagogic și perseverența caracteristică meseriei sale, îl admir ca profesionist. La sfârșitul demonstrației diferite mă condamnă la fel: *tot comunist ai rămas.*

ALTE GRIJI

Cu puțin timp în urmă un *“neica-nimeni”* (așa a fost catalogat acest salariat de șeful său ierarhic) m-a înștiințat asupra unor nereguli în fața cărora eu am spus că sindicatul nu este organ de cercetare sau de anchetă.

“Păi da! Că toți vă trageți înapoi și vă faceți că nu știți și acolo o să se aleagă praful de toate iar noi o să rămânem atunci pe drumuri, că o să ne dea afară. Ce sindicat este asta dacă nu ajută oamenii să-și țină de locurile de muncă?” Vorbele astea rostite cu năduful neputinței m-au determinat atunci să continui discuția, să aflu necazurile acelor salariați și să mă fac astfel părtaș la îngrijorările lor. Pe calea adevărului ei au plecat greoi și cu mare stângăcie în fața unui adversar însemnat, sprijinit politic.

Șansele sunt mici și provocarea este mare. Poate fi considerată o cauză pierdută, de aceea am și acceptat-o. Aici este vorba de oameni sau de bani? Tot nu am înțeles legătura comunistilor (!?) cu ... **oamenii sau banii!**

Problema nu este persoana rectorului, care poate fi schimbată o dată la patru ani. Adevărata provocare o reprezintă alegătorii săi. Numai acolo trebuie căutată schimbarea necesară

PATRONUL BUGETAR - REȘIȚA

**Conducerea Universității „Eftimie Murgu”
nu a înțeles mesajul procurorilor anticorupție!**

Profesorii execută silit universitatea!

Profesorul **Cristian Rudolf**, în același timp lider de sindicat, urmează să fie dat afară astăzi din universitatea reșițeană printr-o hotărâre a Senatului UEM, concedierea fiind considerată de acesta drept abuzivă și o evidentă răzbunare a conducerii pe care a contestat-o în repetate rânduri!

După mazilirea lui **Sava Ianici**, fostul decan al Facultății de Inginerie, astăzi e rândul lui Cristian Rudolf să fie executat de către Senatul UEM. „Abuzul pe care îl sufăr eu acum este ușor transferabil, dacă nu se ia atitudine și nu se stopează acum, asupra oricărui salariat care dintr-un motiv sau altul devine antipatic conducerii. Este mai ușor a deveni antipatic conducerii universității chiar decât a face un pronostic sportiv. Am devenit antipatic având o opinie diferită, expunând-o în spațiul public, contrazicând conducerea sau pur și simplu câștigând procese de pe urma cărora universitatea are de dat foarte mulți bani. Tot timpul se ajunge la bani”, a declarat Cristian Rudolf pentru expressdebanat.ro.

Acesta spune că **nu există teme legal și că nu i se poate imputa ceva atât de grav încât să se dispună măsura concedierii, așa cum a propus Comisia de disciplină**. Profesorul Rudolf vorbește despre un pretext pe care conducerea de la „Eftimie Murgu” l-ar fi găsit pentru ca el să fie eliminat și, totodată, pentru ca nimeni altul să nu mai îndrăznească de deschidă gura în universitate, cu excepția aplaudacilor **Doinei Frunzăverde** și ai rectorului **Andrade Bichescu**. „Pretextul este că am trecut în mod greșit o notă în catalog unui student. L-am confundat cu fratele lui mai mare. E un mesaj clar, cine va mai avea de obiectat va fi pus la punct în mod similar”, a afirmat profesorul.

Acesta susține că eliminarea sa se face fără respectarea Codului Muncii, fără respectarea procedurii, pentru că acea comisie de cercetare disciplinară care a propus Senatului desfacerea contractului său de muncă nu are un cod de funcționare, ea pur și simplu ar acționa la inițiativa rectorului.

Cristian Rudolf a mai spus că mesajul transmis de procurorii anticorupție atunci când au intrat cu cătușă în Universitatea „Eftimie Murgu” și i-au legat pe câțiva dintre corupții de la catedra universitară **nu a fost înțeles de actuala conducere sau că pur și simplu este ignorat**.

Banii ar fi mai importanți decât orice în universitatea reșițeană, pur și simplu ar suci minți și i-ar face pe unii să-și piardă orice urmă de demnitate. „Se pare că există un singur țel, distrugerea! Cine nu face jocuri în această universitate?! În momentul de față este un proces de reorganizare, de rearanjare a polilor de putere. Acești poli duc universitatea în jos. Nu pot să dau nume. Unii au spate politic, alții nu. Este o combinație de interes, funcția de conducere fiind bine remunerată, și orgolii”, acuză liderul de sindicat.

Acesta a mai dezvăluit în timpul interviului live pe care l-a acordat pentru Express de Banat că pe rolul instanțelor de judecată există 103 procese deschise universității, multe dintre ele fiind câștigate. „Câțiva colegi vor să execute silit universitatea! Suma totală datorată se ridică la 2,5 milioane lei, fără dobânzi!”

16 mai 2018

sursa: www.expressdebanat.ro

Către

Organizația sindicală F.I.R.E.S. – U.E.M.R.

nr.inreg. 28 din 15 mai 2018

Consiliul Sindical S.S.U. a fost informat asupra conținutului adresei nr. 77 din 11 mai 2018, transmisă de Comisia de Disciplină către Senatul Universității Eftimie Murgu din Reșița.

Considerăm că măsura desfacerii contractului de muncă este o măsură exagerată comparativ cu eroarea umană săvârșită de colegul nostru sindicalist Rudolf Cristian.

Considerăm că incidente similare se produc frecvent în toate centrele uniersitare fără ca acest fapt să aducă atingere imaginii facultății sau universității în cauză.

Motivația aplicării acestei sancțiuni este ridicolă și suntem siguri că instanțele de judecată vor dovedi pe deplin acest fapt.

Sindicatul “Solidaritate Universitară” constituit la Universitatea din Craiova apreciază că în această situație **liderul sindical Rudolf Cristian este o victimă a conducerii Universității Eftimie Murgu din Reșița**, ca urmare a activității sale sindicale. Prin urmare acesta va beneficia de sprijinul financiar și logistic pe care îl putem acorda iar situația sa va fi transmisă tuturor organizațiilor sindicale din țară și din afara granițelor acesteia.

În discuțiile purtate astăzi de Consiliul Sindical au fost adoptate măsuri concrete de sprijin financiar și organizatoric pentru Rudolf Cristian. Renumele neplăcut al Universității Eftimie Murgu din Reșița, legat de modul în care a înțeles și înțelege să își trateze salariații, nu face altceva decât să ne asigure că Senatul va accepta măsura exagerată propusă de Comisia de Disciplină.

Efortul pe care urmează să îl depunem în sprijinirea colegului nostru urmărește obiectivul general de a distruge feudalismul universitar, de a anihila acele grupări de interese aflate deasupra legii și de a restabili starea funcțională de normalitate în universitățile românești.

Avem încredere că solidaritatea sindicală se poate manifesta pentru a contracara măsurile abuzive orientate către reprezentanții sindicali. Aceste acțiuni urmăresc distrugerea libertății și independenței organizațiilor sindicale și a pierderii drepturilor tuturor salariaților în fața angajatorilor.

Cu deosebit respect
pentru activitatea sindicală reală,

Popescu Mugurel – Președinte S.S.U.

15 mai 2018

PATRONUL BUGETAR - REȘIȚA

CONSEMĂRI SINDICALE

RUDOLF CRISTIAN
Lector
Lider sindical
U.E.M.R.
REȘIȚA

“AICI NOI FACEM LEGEA” este dictonul intimidant al conducerii universității Eftimie Murgu din Reșița și al altor universități din România. Fraza se sprijină neoficial și totalitar pe autonomia universitară prost aplicată de mai marii universităților, rectorii.

Seria abuzurilor s-a poticnit în ședința senatului universitar, desfășurată la data de ziua de 16 mai 2018. Cu numai două zile înainte Cristian primește Raportul necruțător al Comisiei de Disciplină al cărui conținut îi confirmă zvonurile: membrii comisiei recomandă desfacerea contractului de muncă pentru nota pusă greșit în catalog.

Cinci organizații sindicale s-au implicat în sprijinirea colegului nostru, mergând de la sume de bani care urmau să fie virate sindicatului FIRES, pentru a i se asigura un venit lunar, pînă la serviciile oferite de case avocatură informate asupra naturii cazului. Pentru prima dată solidaritatea sindicală urma să se împotrivescă efectelor concedierii în plan juridic și material.

ANDRADE BICHESCU
Conferențiar
RECTOR
U.E.M.R.
REȘIȚA

COMISIA DE DISCIPLINĂ

Rectorul Andrade Bichescu emite Decizia 154 din **16-16.04.2018** care este aprobată prin Hotărâre a Senatului nr. 62 din **04.04.2018**.

ABUZUL

Este consemnat în formă oficială: “...în cauză nefiind incidente prevederile Codului Muncii...”. Folosind acest argument inventat cu bună știință într-o “cauză” care se finalizează cu propunerea desfacerii contractului de muncă, nu se pot evita prevederi legale existente în Codul Muncii.

COLEGII

Președinte Comisie: conf.univ.dr. **Stan Dan**
Membri conf.univ.dr. **Tănase Adrian**
șef.lucrări **Spunei Elisabeta**

La aceștia se adaugă conf.univ.dr. **Dorina Chiș-Toia**, cadru didactic titular al disciplinei Limba Franceză, autor al sesizării nr.64 din 29.01.2018 prin care informa FIM că ca la data de 15.01.2018 studentul Ardejan D.Deian-Dorel primise nota 9.

Precizăm și faptul că prof.univ.dr. Răduca Eugen (membru al acestei comisii în calitate de reprezentant al sindicatului FIRES) **nu a semnat raportul Comisiei de Disciplină.**

PROPUNEREA COMISIEI

Față de cele arătate mai sus, comisia propune desfacerea contractului de muncă al dlui lector univ.dr. Rudolf Cristian

Propunerea comisiei socotește pierderile suferite de UEMR prin nota greșită pusă în catalog astfel: “... dl. lector.univ.dr.Rudolf Cristian și-a încălcat îndatoririle ce îi revin potrivit dispozițiilor legale și regulamentare de la pct.III de mai sus, **precum și încălcarea normelor de comportare care dăunează intereselor învățământului și prestigiului UEMR...**” Partea finală a frazei este demnă de lucrările unei Comisii de Etică.

OPȚIUNILE

În raportul comisiei sunt enumerate toate cele 5 sancțiuni prevăzute de Legea Educației Naționale: avertismentul scris, diminuarea salariului, suspendarea unor drepturi, destituirea dintr-o funcție de conducere (nu este cazul pentru că această situație este incompatibilă cu funcția de lider al organizației sindicale) și **desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.**

16 MAI 2018

Senatul UEMR respinge propunerea Comisiei de Disciplină cu privire la desfacerea disciplinară a contrac-

tului de muncă. În aceeași ședință este acceptată și contestația formulată de Sava Ianici, fostul decan al Facultății de Inginerie și Management. După 42 de zile același Senat care-l revocase pe decanul F.I.M. a revenit asupra propriei decizii (12 voturi la 6).

18:04 - **Rudolf Cristian** comunică prin SMS împotrivi-rea senatului față de propunerea înaintată de comisie;

18.24 - **Anton Hadăr** (Federația Alma Mater) comunică “decizii aspre” adoptate în senat și socotește că justiția va trebui să se exprime. Nu are cunoștință nici de succesul decanului Sava Ianici și avansează ipoteze nepotrivite pentru a stabili o legătură ipotetică între cele două cazuri;

22.15 **Marian Apostol** (Cartel Alfa - filiala Caraș Severin) își exprimă mulțumirea față de poziția senatului;

CONCLUZII

Prima jumătate a lunii mai a fost un interval în care Rudolf Cristian a fost supus unor solicitări psihice considerabile. Presiunile nu s-au limitat asupra propriei persoane, ele s-au exercitat și asupra apropiaților săi într-un mod care va **rămâne necunoscut**. Precedentul periculos al concedierii unui lider sindical din motive neimputabile lui a fost depășit. Exercițiul solidarității sindicale nu a condus (de această dată) la rezolvarea unei situații exagrate.

Rămâne necunoscut și răspunsul la singura întrebare care prea puțin mai contează acum: ce anume i-a determinat pe senatorii UEMR să își schimbe atitudinea cunoscută? Poate că acesta este începutul normalității în activitatea didactică universitară reșițeană pe care îl așteptăm cu cel mai mare interes. Sau ... poate NU?

PIAȚA SANȚIUNILOR

Senatul transmite către Comisia de Disciplină înștiințarea faptului că sancțiunea a fost respinsă și solicită acesteia adoptarea altei sancțiuni.

Rudolf Cristian va mai fi judecat încă o dată pentru aceeași abatere. La piață, în fața tarabei cu “5 oferte” a Comisiei, **Senatul insistă să cumpere o sancțiune:**

- Cu cât dai sancțiunea asta?
- *Cu 15 %*
- Pe ce durată?
- *6 luni*
- Puțin, foarte puțin ... la alte universități e mai mult ...

La acest târg asistă cu răbdare un Observator. Așteaptă încheierea târgului, este interesat de **prețul** sancțiunii.

imagini preluate de la www.expressdebanat.ro

PATRONUL BUGETAR - TIMIȘOARA

**POPESCU ALIN
COSMIN**

Funcția: Rector
Universitatea:
U.S.A.M.V.B.T.
Timișoara

DIICOT a săltat 40 de studenți TRAFICANȚI DE DROGURI. Au venit din Oltenia la studii la Timișoara ca să vândă amfetamine

Operațiune de proporții a DIICOT Timișoara în această dimineață pentru anihilarea uneia dintre cele mai mari rețele de trafic de droguri de risc și mare risc care aprovizionează studenții și carea vea ramificații naționale. Numai în vestul țării, polițiștii de la "Crimă Organizată" împreună cu cei de la Serviciul pentru Acțiuni Speciale Timiș și cu jandarmii au descins, în paralel, la 47 de locații din Timișoara și Reșița. Studenții erau aprovizionați cu droguri de alți colegi de-ai lor, tot studenți, au stabilit investigatorii în timpul anchetei.

Printre dealeri se numărau studenți la Medicină și Drept. Aceștia își aprovizionau constant colegii cu amfetamine și cannabis. Gru-

pea, mai arată sursele EVZ, era condusă de opt studenți Târgu Jiu, care se ocupau cu aprovizionarea cu droguri pentru restul dealerilor. Ulterior, dogurile risc și mare risc erau vândute de distribuitori consumatorilor. Practic, au fost identificate două "divizii", conectate, care se aprovizionează reciproc cu droguri, unele dintre ele cumpărate de pe internet.

Perchezițiile sunt în plină desfășurare, iar aproape 40 de persoane, vor fi aduse pentru audieri la sediul DIICOT Timișoara.

Amintim că în luna martie, alți studenți dealeri de droguri au fost prinși la Timișoara.

Aceștia erau din Nigeria și studiau la Politehnică, ei comercializau în cluburi pastile Ecstasy și cannabis.

sursa: www.evz.ro

USAB ÎȘI HĂRTUIEȘTE TINERII CERCETĂTORI ?

La Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului se întâmplă mai multe lucruri cel puțin ciudate, unele rămân în circuitul intern, dar altele trec dincolo de zidurile cetății academice, așa cum este cazul șefei de lucrări Monica Cecilia Hărmănescu.

Absolventă a două facultăți ale USAB, Monica Hărmănescu a devenit cadru universitar al aceleiași USAB, iar în urmă cu cinci ani i s-au reparatizat pe hârtie disciplinele pentru care avea calificarea să predea, numai că ... acelea au fost atribuite altor persoane despre a căror pregătire corespunzătoare sau nu, nu discutăm. Tânăra șefă de lucrări a sesizat forurile USAB, a deranjat și a devenit "ținta" sistemului. Se întâmplă în mandatului fostului rector Paul Pârșan.

Au urmat procese, abuzuri, iar în prezent, Monica Hărmănescu, deși există sentințe definitive judecătorești (Curtea de Apel Timișoara) în favoarea sa, nu știe exact care îi este statutul: mai este cadru didactic universitar? Conducerea USAB se contrazice în decizii, iar tânăra cercetătoare de succes, în loc să fie lăsată, ba chiar stimulată de stafful USAB să-și continue munca didactică și de cercetare, este mingea de ping-pong a conducerii USAB, dincolo de care se zărește hărțuirea.

Redăm cele relatate de șefa de lucrări Monica Hărmănescu:

"În ciuda faptului că mai au două sentințe judecătorești definitive pe care nu le-au pus încă în aplicare în totalitatea (în dosarele 3979/30/2014 și 2927/30/2015), ca să pot să lucrez legal în universitate, responsabilită din Conducerea Agronomiei timișorene au reușit să-și vadă din nou visul cu ochii: mi-au desfăcut pentru a doua oară contractul de muncă prin hotărârea Senatului universitar și decizia

rectorului din ianuarie 2018, deși au interdicție să modifice statul de funcții în timpul anului universitar (L.E.N. nr.1/2011 în vigoare).

Acum suntem deja în luna mai din semestrul II (2017/2018), iar responsabilii din Conducerea Agronomiei timișorene nu s-au hotărât încă ce anume au votat în ianuarie 2018.

Astfel:

- mi-au spart biroul în maxim 48 de ore de la emiterea deciziei rectorului/ianuarie 2018 privind desfacerea contractului meu de muncă, înainte să apuc să predau nota de lichidare primită de la Direcția de Resurse Umane, semn că nu mă mai consideră angajată a universității;

- mă declară în continuare șef lucrări titular în statul de funcții (2017/2018), chiar cu ore de predare și în semestrul în curs, semn că mă consideră angajată a universității;

- deși mă declară în statul de funcții (2017/2018) că predau ca șef lucrări titular și în semestrul II, conform orarului intră la ore un alt cadru didactic, semn că nu mă mai consideră angajată a universității;

- caută de urgență o soluție să-mi interzică să mai intru în incinta universității, semn că nu mă mai consideră angajată a universității;

- nu mi-au plătit nici după 3 luni de la decizia rectorului/ianuarie 2018 (privind desfacerea contractului meu de muncă) datorită pe care le au față de mine - cv. sumei totale pentru sporul de doctorat din anii precedenți, câștigată în Instanță prin sentință definitivă, semn că mă considera angajată a universității;

- refuză în continuare să-mi elibereze o copie după statul de funcții (2017/2018) al universității cu situația actualizată a postului pe care l-am ocupat anterior datei de 26 ianuarie 2018, semn că hm!!! ce semn o fi?

Și totuși, întreb și eu, în viziunea dumnealor, raportat la documentele în vigoare și a celor asu-

mate de dumnealor, eu sunt sau nu angajată a universității?

Dacă nu mă mai consideră angajată a universității, în baza căror norme legale în vigoare îmi refuză responsabilității din Conducerea Agronomiei timișorene dreptul de a dispune de cv. sumei totale pentru sporul de doctorat de care am fost privată ani la rând, sumă pe care am câștigat-o în Instanță prin sentința rămasă definitivă la Curtea de Apel Timiș?

sursa: www.ziuadevest.ro

Rectorul Agronomiei timișorene și-a angajat consilier personal pe bani publici ?

În contextul în care cadrele didactice sunt obligate să țină ore de lucrări practice cu mai mult de 30 de studenți, ca să se facă "economie", în săli în care nu pot să lucreze practic mai mult de 15 studenți, punând astfel în pericol siguranța și securitatea în muncă, rectorul Cosmin-Alin Popescu și-a angajat consilier personal, plătit din bani publici, pe probleme de **Nu este prea clar dacă se ocupă să facă probleme, sau să rezolve probleme, cert este că se ocupă de probleme.**

Acest lux al rectorului Agronomiei timișorene vine în contextul în care cadrele didactice din universitate dau bani din propriul salariu ca să-și susțină publicarea articolelor științifice, participarea la conferințe, etc., în vederea obținerii de punctaje necesare pentru fișele de autoevaluare de la finalul anului.

Pentru educația studenților se folosește sintagma "constrângerii financiare", în timp ce pentru luxul de a avea consilier personal ca rector, domnul Cosmin-Alin Popescu pare mână largă cand vine vorba de cheltuirea banului public.

Monica Hărmănescu
10 mai 2018

PATRONUL BUGETAR - TIMIȘOARA

**Sentinta civila nr. 1534/PI/26.10.2017,
"EXECUTORIE" data de Tribunalul Timis,
"DEFINITIVA" prin decizia civila nr.
81/31.01.2018 pronuntata de Curtea de apel
Timisoara**

(fragmente)

"Prin modul in care s-a procedat, comisia de concurs nu a respectat propria reglementare interna a institutiei, respectiv Metodologia privind ocuparea posturilor didactice si de cercetare in Universitatea de Stiinte Agricole si Medicina Veterinara a Banatului Regele Mihai I al Romaniei din Timisoara, reglementare interna aprobata de conducerea universitatii care este obligatorie pentru membrii comisiei de concurs, Consiliul Facultatii, Senatul Universitatii si Rectorului acesteia."

"Mai mult, potrivit art. 124 din Legea nr. 1/2011 a Educatiei Nationale coroborate cu prevederile art. 293 din aceeași lege, organele academice de conducere sunt obligate "sa respecte legislatia in vigoare, cartea proprie si politicile natioanle si europene in domeniul invatamantului superior", si respectiv, in conformitate cu care "ocuparea posturilor didactice, evaluarea si concedierea personalului didactic sunt de competenta Universitatilor, in baza legislatiei in vigoare, a metodologiei-cadru stabilite de Ministerul Educatiei Cercetarii, Tineretului si Sportului si a Cartei Universitare", conduc la concluzia ca autonomia universitara se exercita in limitele stabilite de lege, de cartea universitara si de metodologia cadru de ocupare a posturilor didactice, iar capacitatea decizionala exclusiva a organelor academice de conducere privind selectarea si incadrarea personalului didactic si de cercetare nu poate fi inteleasa ca facand abstractie de cadrul normativ sau de reglementare a metodologiei de ocupare a posturilor. Autonomia universitara nu confera capacitatii decizionale a organelor academice caracterul unui drept absolut discretionar si nesusceptibil de abuz."

"In cazul dat, tribunalul constata ca nici o prevedere din metodologia de concurs aratat nu permite comisiei de concurs sa decida intreruperea desfasurarii unui concurs bazat pe motivul neprezentarii membrilor comisiei de concurs, or, parata avea posibilitatea de a hotari amanarea sustinerii probelor pana la intrunirea tuturor membrilor comisiei de concurs. Cu toate acestea, in cazul de fata, comisia de concurs nu a decis in acest sens, ci a emis direct rezultatele concursului pentru ocuparea posturilor didactice vacante in anul universitar 2016 - 2017, semestrul I, concretizate prin adresa nr. 600/03.02.2017 (fila 76 dosar), necontestata in cauza, unde la pozitia nr. 2 aferenta reclamantului si pozitia pentru care s-a inscris s-a mentionat "-."

"In acest context, tribunalul observa ca prin aceasta conduita, parata a incalcat dreptul legitim de promovare ierarhica in invatamantul superior al reclamantului drept conferit prin Legea Educatiei Nationale nr. 1/2011."

"Sustinerea paratei potrivit careia USAMVBT si-a

indeplinit obligatiile cu privire la componenta comisiei, nominalizand doi membrii supleanti pentru comisia de concurs, sens in care a depus toate diligentele pentru organizarea si sustinerea concursului in speta este nefondata in conditiile in care parata, in calitate de angajator, detine, in mod evident, putere coercitiva disciplinara asupra membrilor comisiei. In acest sesn, tribunalul retine ca, potrivit art. 52 din propria metodologie, "in conditiile constatarii unor nereguli, senatul universitar poate aplica sanctiuni potrivit legii, mergand pana la demiterea persoanei/persoanelor vinovate de incalcarea prevederilor legale in vigoare", asadar, este clar ca parata avea parghiile necesare pentru intrunirea membrilor comisiei de concurs."

"Potrivit art. 53 din Constitutia Romaniei, "exercitiul unor drepturi sau al unor libertati poate fi restrans numai prin lege si numai daca se impune, dupa caz, pentru apararea securitatii nationale, a ordinii, a sanatatii ori a moralei publice, a drepturilor si a libertatilor cetatenilor; desfasurarea instructiei penale; prevenirea consecintelor unei calamitati naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrangerea poate fi dispusa numai daca este necesara intr-o societate democratica. Masura trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o, sa fie aplicata in mod nediscriminatoriu si fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii."

"Acest concurs nu a fost finalizat conform Metodologiei proprii avizate de Senatul USAMVBT, in ceea ce priveste situatia reclamantului. Or, in acest context, fata de lipsa justificarii de catre parata a restrangerii dreptului reclamantului de a participa la concursul mentionat, tribunalul constata ca parata a incalcat dreptul reclamantului de a participa la concursul pentru ocuparea postului de profesor universitar, pozitia din Statul de functii al Facultatii de Agricultura din cadrul USAMVBT (discipline - Masini si Instalatii zootehnice; Masini pentru protectia plantelor). Pe cale de consecinta, va dispune anularea raspunsului nr. 838/13.02.2017 emis de USAMVBT - Comisia de concurs in solutionarea contestatiei acesteia, actul in discutie neavand, de asemenea, nici un temei legal in a fi emis."

"In ceea ce priveste solicitarea reclamantului de anulare a raspunsului paratei nr. 745/27.02.2017 emis de USAMVBT - Senat, aceasta va fi admisa pentru aceleasi considerente descrise mai sus."

"Motivatii paratei vizand refuzul continuarii concursului potrivit carora "primul membru supleant, avand examene, a comunicat ca nu se poate prezenta, iar cel de-al doilea membru supleant, desi si-a confirmat prezenta in comisia de concurs, a acuzat grave probleme de sanatate, astfel ca la randul sau nu a putut fi prezent" sunt lipsite de temeinicie si nu pot justifica conduita adoptata de parata in privinta reclamantului. Astfel, fara nici un temei legal sau vreo explicatie pertinenta sustinuta de probe sau fundament juridic, parata mentioneaza doar ca membrii supleanti nu s-au prezentat, unul avand examene, celalalt fiind bolnav."

MINȚI ODIHNITE ȘI GOALE

Președintele Academiei Române atrage atenția că „riscăm să devenim toți otova, cu mințile odihnite și goale, instrumente bune de manipulat de către forțe malefice, care stăpânesc comunicarea”. Se dorește ca „românii să rămână aluat moale” pentru alții

Rectorul Universității Babeș-Bolyai din Cluj spune că românii se unesc astăzi „adesea prin declarații bombastice”, iar mulți dintre compatrioții noștri aleg să-și pună valoarea în slujba altor țări. „Poate că suntem mai uniți decât acum un secol, dar adesea doar prin declarații bombastice, uitând de unirea cotidiană, de binele zilnic pe care se cuvine să-l facem în numele unirii, de credință, de adevăr și de dreptate. Mulți dintre noi, în loc să facem binele aici, la noi, prin profesionalism, prin zbateri continue, prin luptă, ne ducem pe alte meridiane și ne punem experiența în slujba altor „uniri” și a altor „patrii”.

În concluzie, Centenarul nu ne găsește așezați și mulțumiți și nici țara nu o găsește întregă, așa cum au făcut-o liderii luminați în 1918...”, a spus Pop. Profesorul încearcă o definire a identității românești și afirmă că fără identitate „ca să nu fim ai nimănu”.

„De mii de ani trăiesc oameni la Dunăre și la Carpați, pe Olt și pe Mureș, pe Siret și pe Nistru, și asemenea oameni, chiar dacă s-au perindat mereu, nu au lăsat vreodată acest pământ nelocuit și nechivernisit. De peste o mie de ani, românii s-au aflat, alături de alții, între truditarii gliei de pe aceste locuri. Nu este de prisos să le cunoaștem originile, taina limbii vorbite, credințele, dorurile și jalea, nuntirile și prohodurile, trecerile și petrecerile.

Simplu spus, identitatea românească este felul de a te simți român, iar această simțire vine prin limbă, credință, origine, nume, tradiție, obicei, strai, pământ și cer etc. **Avem nevoie de identitate națională ca să nu fim ai nimănu.**

La unele popoare, naționalitatea se confundă cu cetățenia și nu te poți bucura de nimic pe lumea asta dacă nu ai identitate națională”, a continuat el.

Președintele Academiei deplânge faptul că românii se critică pe ei înșiși așa cum nu o face nimeni.

„Am întâlnit mereu intelectuali străini care să vorbească despre identitatea proprie, care să critice „naționalismul” altora, dar nu am întâlnit niciodată polonezi, unguri, americani, francezi ori germani care să se critice pe sine în felul în care o fac românii. În rest, identitatea popoarelor este o realitate foarte puternică astăzi, chiar și atunci când acest lucru este negat sau nu este recunoscut pe față”, a mai declarat el. Marele istoric deplânge faptul că oamenii în general, dar românii în mod special, s-au îndepărtat unii de alții și au uitat să comunice față în față. **Ioan-Aurel Pop consideră că în ziua de astăzi se citește foarte puțin și dacă nu se iau măsuri, oamenii vor deveni numai buni de ma-**

nipulat de către cei care controlează comunicarea.

„Generația mea, care a prins și alte vremuri, încearcă să redeștepte anumite cutume, anumite valori ale tradiției, dar se lovește uneori de un zid dur. Dacă, de exemplu, încerc să le explic adolescenților, tinerilor, taina muncii tăcute la câmp, la seceră și la coasă, a țărănilor de odinioară, horele din sat, doina și jalea, nuntitul și prohoditul etc. îmi dau seama că ei nu au cum să înțeleagă toate astea. Motivele sunt legate, firește, de globalizare, de accelerarea ritmului Planetei, de modernizare. Sunt însă și motive mai profunde. Generația mea, chiar dacă nu a fost toată rurală, a avut șansa să mai miroasă pământul reavăn, să simtă fânul proaspăt cosit, să vadă curgând sudoarea muncii fizice, sub soare dogoritor ori sub vânt și viscol.

În plus, a mai avut o șansă, anume aceea de a se împărtăși din toată experiența universală prin lecturi solide și prin dascăli de excepție, dăruiri școlii și națiunii. Azi toate acestea s-au pierdut. Zestrea omenirii zace în cărți, pe care nu le mai citește nimeni. Ne-cazul este că nu se citesc integral nici e-book-urile sau cărțile electronice. Prin urmare, dacă nu luăm măsuri, riscăm să devenim toți otova, cu mințile odihnite și goale, instrumente bune de manipulat de către forțe malefice, care stăpânesc comunicarea și care au puterea să ne îndrepte pe calea dorită de ele”, a afirmat el.

Profesorul de la Babeș - Bolyai a afirmat că sentimentul apartenenței la familie, la o țară este „primejdios pentru globaliști”.

A respinge țara înseamnă a te respinge pe tine

„Sentimentul despre care vorbiți este rezultatul acelorași manipulări. Legarea solidă de țară, sentimentul apartenenței la familie, la comunitate, la națiune și la credința oamenilor țării este primejdios pentru globaliști, pentru că îi face pe oameni profunzi, critici, circumspecți, fideli. Românii sunt un popor deschis și primitiv și s-au lăsat ușor antrenați în acest proces dirijat, de „deschidere” fără limite.

Pe de altă parte, noi am trecut prin mai bine de patru decenii de comunism, care a fost demonizat pe bună dreptate și care ne-a făcut să ne simțim vinovați, înjosiți, victime etc. Nu-i vorbă, nici în trecut nu am dus-o foarte bine, aici, ca „enclavă latină la porțile Orientului”, bântuită de inamici, jefuită de regate și imperii orgolioase, ciuntită mereu de oameni și teritorii. Țara nu a prea fost a noastră, pentru că ne-o luaseră alții demult și ne-am refăcut-o cu greu. Pentru că nu am fost în rând cu marile puteri și nici nu am gustat din sentimentul elitei, ne-am lăsat ușor amăgiți și ne-am dezgustat de noi înșine. **A respinge țara înseamnă a te respinge pe tine, pentru că ce este țara fără oameni, fără români?** Or, noi nu găsim nimic mai bun să facem decât să hulim România așa de mult cum nici un inamic străin nu reușește! Firește, ne apucă uneori remușcările și dorul, ne ceartă parcă părinții și bunicii deveniți țărăni, ne muștră icoanele din „casa dinainte” sau de pe tâmpla bisericii, dar ne „revenim” repede și nu facem nimic ca să îndreptăm situația.

PROVOCAREA

„Sindicat sau... sindicate”, o provocare

La un an de la apariția sa, revista „Sindicat sau... sindicate” continuă să șocheze. Sindicaliști, administratori, politicieni, oameni de rând sunt cu toții impresionați de această revistă. Unii o laudă, alții o critică, dar nu lasă pe nimeni indiferent.

Conținutul său, ce abordează de la legislație la probleme personale, de la dezvoltări la probleme sociale, de la sindicalism la probleme internaționale, reprezintă o paletă nu numai diversă, ci și plină de actualitate, de stringență a activismului, de justițiarism și de luptă în sprijinul adevărului și a cauzei muncitorești.

Nu este o revistă plăcută. Dimpotrivă, este acidă, care pe cei incondeiați îi face să tremure, iar pe cei onești îi sperie. Îi sperie în legătură cu ceea ce se petrece în fața și în spatele lor, cu cea ce i s-ar putea întâmpla oricui, cu obstacolele ce li se pun în calea dezvoltării personale, dar și a organizării și acțiunii colective. Această organizare, rezultată tocmai din necesitatea de a înclina raportul de forțe în favoarea celor care, altminteri, nu ar avea nicio șansă în mod solitar, este cea care a condus și la apariția revistei.

Grupul de redactori inimoși și curajoși a îmbrăcat cămașa morții precum Vladimirescu și a pornit la lupta de cucerire de drepturi pentru angajați, la bombardarea cu informații a cititorilor, la vânatoarea de afaceriști pe banii statului și/sau ai salariaților, la zdrobirea căpcăunilor ce înghit nu numai oameni, ci și instituții, întreprinderi, resurse, industrie sau chiar economia întreagă.

Are, oare, vreun ecou această strădanie nelucrativă?

Unii ar spune că nu. Că altele sunt prioritățile. Că este doar o picătură într-un ocean. Că nu se schimă nimic. Se poate, dar mai degrabă este o picătură chinezească, una care își face efectul în timp. Și chiar dacă ecoul nu este o bubuitură, am putea spune că este un tunet care, cu defazarea de rigoare, însoțește fulgerul și trăznetul. Așa că cine nu e pe fază, are ocazia să audă prea târziu fenomenul.

Cine sunt cei care nu receptează cum trebuie acest fenomen? Constatăm, fără mare surprindere, că refractarii sunt cei care își fac iluzii. Iluzii că totul va fi bine, că nu li se poate întâmpla lor, că e bine să-ți vezi (doar) de treaba ta, că prin forțe proprii poți izbândi mai sigur decât la comun. În învățământ, mai ales cel superior, în această categorie se înscriu în general profesorii. Profesori care nu luptă nici măcar pentru obținerea drepturilor elementare (cum ar fi regimul plății cu ora, norma didactică adecvată, recuperarea drepturilor bănești obținute deja în instanță etc.). Cei aflați la polul opus sunt auxiliarii și nedidacticii, adică aceia care au de a face, mai degrabă cu clasa muncitoare propriu-zisă. Se verifică astfel că adevărata luptă de clasă o duce doar clasa muncitoare, sprijinită pe alocuri de unii intelectuali (ceea ce confirmă principiul gramscian că fiecare clasă își are intelectualii săi, în funcție de poziționarea lor în lupta de clasă).

Este această revistă una sindicală? Primul instinct este să răspundem: categoric da! Până și titlul subliniază acest fapt. Și totuși, adesea ea este criticată chiar din rândul sindicaliștilor. Ba chiar, unii ar spune că este antisindicală. Cum se explică atunci această contradicție? În mod logic, un punct de vedere nu poate fi acceptat unanim. Pot exista și alte puncte de vedere. Ce determină această opoziție?

Dincolo de împărțirea, oarecum arbitrară, a cititorilor în funcție de poziția de clasă explicată mai sus, avem de a face, pe linie strict sindicală, cu un hiatus căscat între liderii sindicali și masa de sindicaliști, astfel încât liderii

devin din ce în ce mai puțin leali celor pe care îi reprezintă și din ce în ce mai mult împăciuitoriști cu administrația. Funcția de lider sindical a devenit mai degrabă o rampă de lansare și/sau un loc mai cald, eventual cu unele mici privilegii. În atari condiții, revista „Sindicat sau... sindicate” poate fi privită ca o revistă împotriva birocrăției sindicale. Repet: împotriva birocrăției sindicale, nu a sindicatelor!

Dacă ar fi să dăm un motto acestei reviste, acesta ar putea fi: „Pe ei, pe mama lor!”

Ne exprimăm nădejdea că revista va continua pe aceleași coordonate, în permanență legătură cu masele și întru luminarea acestora!

Excelsior!

Marian Tudor

SINDICATUL GALBEN STAȚIUNEA CARACAL UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

Într-o zi de vineri “directorul” Bran se străduiește să înființeze un sindicat. În acest scop convoacă majoritatea salariaților în sala de ședințe a stațiunii. Însă câțiva au rămas “pe dinafară” (neinvitați) iar unul dintre ei chiar a fost dat afară din sala aceea de ședință.

Același “director” a amenințat cu disponibilizarea șapte salariați ai stațiunii: “mergeți la firma de pază sau vă dau preaviz!” Sub imperiul amenințării și în lipsa cunoașterii unor drepturi elementare, au cedat cu ușurință. Acum sunt salariații unei firme de pază care nu le plătește ore de noapte sau ore suplimentare așa că salariile lor lunare au scăzut cu sute de lei, pentru aceeași muncă. Mai mult: la stațiune aveau contracte individuale pe durată nedeterminată, acum au unul cu durată de trei luni, dacă sunt “cuminiți” li se va prelungi contractul, dacă nu ... Am vorbit cu ei luna aceasta în postul de pază de la intrarea stațiunii, sunt modești și necăjiți, înțeleg ușor ce au avut de pierdut și mai ales de ce.

La Caracal lucrurile sunt încălcite rău. Acolo domnește Bran, finul lui Roșculete (Directorul General al Universității din Craiova, protejatul rectorului și șeful de campanie al fostului primar Olguța Vasilescu, actualul Ministru al Muncii). Bran nu poate ocupa funcția de director pentru că nu este cercetător, totuși salariații i se adresează cu acest titlu nemeritat. Traseul său profesional la Universitatea din Craiova înseamnă o scurtă oprire la Casa Universitarilor după care a fost dirijat spre stațiunea agricolă. Înainte de asta, și-a plantat grijuliu soția în locul său, cald și comod, de la Casa Universitarilor, unde lucrează și în prezent.

Tocmai acest “director” are inițiativa înființării unui sindicat, el este cel care face propunerile nominale pentru oamenii din structurile de conducere. Așa se vor duce la bun sfârșit formalitățile legate de înființarea unui sindicat galben, organizație controlată de angajator prin acest “director”. Provocarea galbenă de la Caracal este exact pe gustul meu iar acest Bran se dovedește cel mai bun obiect de studiu sindical pe care l-am avut vreodată la îndemână. Câțiva dintre salariații stațiunii, unul fiind colonel pensionat, aveau pretenția ca liderii sindicali “să meargă mână în mână cu conducerea” la Caracal, altfel nu se poate!? Eu, dimpotrivă, consider că mâinile oricărui sindicaliști ar fi murdărite de concubinajul cu angajatorul.

Caracalul este o provocare plăcută, SSU a primit salariații refuzați de Bran în sindicatul său cel galben, zărrurile au fost aruncate. Zic să începă dansul, pe o partitură sindicală!

Mugurel Popescu - Președinte S.S.U.

MAI FIERBE SĂNĂTATEA?

Reprezentanții Federației Sanitas au anunțat grevă generală în Sănătate, pe 11 mai 2018, iar pe 7 mai va fi declanșată o grevă de avertisment. Până atunci, în 26 aprilie, în Capitală va fi organizat un miting la care sunt așteptați peste 10.000 de oameni, din cauza "haosului din sănătate", unde unele venituri au scăzut cu până la 1.100 de lei în urma aplicării salarizării unitare.

Astfel, Leonard Bărăscu, președintele Sanitas, a anunțat joi, 19 aprilie, la finalul unei ședințe a federației, că s-a decis declanșarea grevei generale în sănătate în 11 mai. Până atunci, va fi organizată o grevă de avertisment, în 7 mai, iar în 26 aprilie în București va avea loc un miting. "Așteptăm la acest miting cel puțin 10.000 de angajați sănătate la acest miting, pentru că problemele sunt mari. (...) Este un haos în sănătate", a spus liderul Sanitas, citat de Digi 24.

El a afirmat că în urma aplicării legii salarizării unitare unora dintre angajați le-au scăzut salariile cu sume cuprinse între 500 și 1.100 de lei și că "am ajuns să spunem că era mai bine dacă nu eram de acord cu creșterile salariale cu această lege, e haos total".

Din această cauză, au avut loc mai multe proteste spontane în diferite spitale din București și din țară, inclusiv astăzi. Iată ce spune ministrul Sănătății despre protestele din spitale: „Noi aplicăm o lege și există și scăderi pe care încercăm să le echilibrăm”

"Din păcate ducem discuția la legea salarizării, care se va aplica etapizat până în 2022 și vorbim că nu pierde nimeni. Această lege a fost creată să aducă câștiguri pentru toată lumea, astăzi vorbim doar că nu sunt pierderi și vreau să vorbim despre cine și cât câștigă, asistentul medical, cel pe care doamna ministru al Muncii îl plimbă la televizor că are un venit decent, creșterea salarială nu acoperă nici inflația de până în 2022. Să vorbim serios despre legea salarizării, și nu doar cu exemple care vin în avantajul guvernanților", a declarat, la rândul său, Iulian Pope, prim-vicepreședinte Sanitas.

El a făcut apel la ministrul Muncii să își asume greșelile pe care le-a făcut în elaborarea legii salarizării unitare și să le corecteze.

Premierul Viorica Dăncilă le-a cerut miniștrilor Sănătății, Muncii și Finanțelor, miercuri, la începutul ședinței de Guvern, ca până la finalul acestei săptămâni să găsească soluții pentru problemele salariale din domeniul sănătății.

Președintele Klaus Iohannis a declarat miercuri, 18 aprilie, întrebat despre nemulțumirile privind scăderea unor salarii din sănătate, că "se vede că nu există o gândire unitară la nivel de guvern". "Aceste chestiuni trebuie rezolvate de către Guvern, nu pot fi aruncate în curtea nimănui. Legislatia este așa cum este și apare instabilitate, neclaritate și toate acestea duc la mișcări sociale care nu îmbunătățesc absolut deloc climatul social", a spus Iohannis.

Ministrul Sănătății, Sorina Pinte, declara, după discuții la Ministerul de Finanțe, că managerii de spitale trebuie să găsească soluțiile de redistribuire a sporurilor, astfel încât angajații să nu piardă la salariu.

"Nu a fost o discuție legată despre salarii, am avut multe alte teme. Bugetul este foarte clar. Avem majorările salariale și încadrarea în 30% sporuri, este rândul managerilor să fie manageri. Am verificat activitatea unor spitale, este inadmisibil să nu facă până acum contracte cu CNAS. Voi continua acest tip de evaluări", declara Sorina Pinte.

Sorina Pinte a explicat că scăderile salariale au afectat aproximativ 10% din totalul personalului medical, iar în cazul celorlalți angajați vorbim despre "majorări semnificative". "Este o situație regretabilă, e inadmisibil să pierzi la salariu, dar asta se poate remedia. Bugetul ăsta este. Le-am spus asta și managerilor, totul depinde de buna lor gestionare", a explicat Pinte.

El a amenințat pe directorii de spitale care nu își fac treaba cu ieșirea din sistem, dar nu a precizat cât timp va dura procesul de evaluare care a început. "Am început acest tip de evaluări. Vă dați seama, sunt 180 de spitale în subordinea Ministerului Sănătății".

Ministrul Sănătății a anunțat în urmă cu o săptămână, la finalul unor noi negocieri cu sindicaliștii din sănătate, că va da o circulară prin care cere spitalelor ca în baza legii să acorde stimulente angajaților care vor avea veniturile mai mici în luna martie, astfel încât să fie compensate pierderile.

imaginea este preluată de la www.libertatea.ro

sursa: www.libertatea.ro

Sorina Pinte, după aproape 11 ore de negocieri cu sindicatele din sănătate: S-a decis MODIFICAREA legii salarizării/ Olga Vasilescu: NU se mai diminuează sporurile

"În urma discuțiilor cu managerii de spitale și liderii de sindicate s-a ajuns la concluzia că legea salarizării și regulamentul de sporuri au fost aplicate uneori în mod subiectiv. (...) S-a decis modificarea legii salarizării", a declarat ministrul Sănătății, Sorina Pinte.

"Aceste modificări vor viza strict modul de acordare a sporurilor (...) Una dintre măsurile importante este scoaterea gărziilor de medici și asistente în afara plafonului de 30%. Nu vor mai fi motive pentru diminuare a sporurilor la medici, această categorie va avea certitudinea că toate gările efectuate vor fi plătite. Guvernul a luat decizia ca pentru spitalele de monospecialitate, spitalele de psihiatrie, tuberculoză, dar și anumite servicii județene de ambulanță, cum ar fi Ambulanța București, să se permită în condiții bine justificate o suplimentare a sporurilor determinate de specificul acestor specialități, aprobare care se va face prin hotărâre de Guvern. (...) Sunt deja mai multe revendicări care au fost rezolvate. S-a solicitat ca moașele să fie asimilate activității de asistente, pentru a beneficia de o creștere a salariilor până în anul 2022", a completat Lia Olga Vasilescu, ministrul Muncii.

Ministrul spune că în urma discuțiilor cu managerii de spitale a constatat că aproximativ 7.000 de persoane au avut scăderi de venituri, printre care mai mult de jumătate erau doar în două spitale, la Arad și Focșani.

"În ceea ce privește negocierea contractului e muncă, această revendicare a fost rezolvată de ieri, când au avut loc la Ministerul Sănătății prima negociere în acest sens.

MAI FIERBE SĂNĂTATEA ?

„Aș vrea să lansez câteva avertismente, în sensul că și autoritățile locale, și managerii de spitale trebuie să respecte atât legea cât și regulamentul de sporuri, care trebuie respectate în primul rând de managerii de spitale și autoritățile locale. Managerii trebuie să respecte justa distribuție a sporurilor și sunt obligați să consulte sindicatele privind modul în care se acordă sporurile. Din păcate, această regulă nu se respectă. O altă modificare importantă este că se acordă sume compensatorii pentru toți angajații din sistemul sanitar care au înregistrat diminuări de venituri nete față de luna februarie 2018, suma compensatorie urmează să se acorde integral. În unele cazuri, s-a încălcat legea foarte grav în ceea ce privește regulamentul de sporuri. Nu a fost intenția legiuitorului ca veniturile din sănătate să scadă”, a mai spus Vasilescu.

„Am făcut calcule peste calcule. (...) Am încheiat un acord cu 7 puncte. (...) Am fost de acord să renunțăm la greva de pe 11 mai. Suntem mulțumiți de discuțiile purtate azi”, a declarat Leonard Bărăscu, reprezentant SANITAS.

ACORDUL PREVEDE

1) Acordarea unei sume compensatorii pentru toți angajații din sistemul sanitar care au înregistrat diminuări de venituri nete față de nivelul lunii februarie 2018. Suma compensatorie va acoperi integral diferența.

2) Păstrarea actualelor limite prevăzute în Regulamentul de sporuri în vigoare, cu garantarea pragului minim.

3) Crearea posibilității depășirii procentului de 30% prevăzut în art. 25, alin. 1 și 2, din Legea 153/2017, pentru spitalele mono-specialitate, servicii județene de ambulanță și Serviciul de Ambulanță al Municipiului București-Ilfov, în vederea asigurării nivelului minim al sporurilor prevăzute în actualul Regulament al sporurilor și stabilirea, prin hotărâre de guvern, a sumelor suplimentare necesare, dar numai în cazuri bine fundamentate.

4) Excluderea sporului de gardă din calculul pentru stabilirea plafonului de 30%, prevăzut în art. 25, alin. 1 și 2, din Legea 153/2017.

5) Reluarea negocierilor la Contractul Colectiv de Muncă.

6) Reformularea modalității de încadrare a directorului de îngrijiri, în sensul revenirii la forma inițială a Legii 153/2017.

7) Echivalarea funcțiilor de moașe și surori medicale cu funcția de asistent medical.

sursa: www.mediafax.ro

„DEMISIE COLECTIVĂ”

Toți medicii și 80% dintre asistenții UPU-SMURD Bihor au semnat pentru demisie.

Toți cei 39 de medici și circa 80% dintre asistenții UPU-SMURD din Bihor și-au dat demisiile din funcții, depunând la secretariatul Spitalului Județean din Oradea un document în care își anunță „demisia colectivă” și o listă cu datele personale și semnăturile celor în cauză.

Cadrele medicale s-au deplasat pe jos de la Spitalul Județean la Ambulatoriul de la intersecția străzilor General Magheru și Louis Pasteur pentru a-și înregistra demisiile la secretariatul unității. Protestatarii au ținut să își înregistreze demisia în bloc în ciuda opoziției unui jurist al unității care a spus că demisiile vor trebui depuse individual.

PROTEST GENERAL

Potrivit documentului, demisiile sunt justificate „în semn de protest general” ca urmare a „nerespectării prin-

cipiilor legale și constituționale cu referire la salarizarea personalului care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase”, dar și a prevederilor legale „referitoare la acordarea zilelor de concediu de odihnă pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase”.

O altă nemulțumire a demisionarilor este acceptarea, de către conducerea Spitalului a „demisiei medicului șef UPU - SMURD, Hadrian Borcea”.

Conform documentului, așa-zisa demisie colectivă „devine efectivă începând cu data de 14 mai 2018, ora 8.00”.

Doctorul Dacian Juca, locțiitor al șefului UPU-SMURD Bihor, a declarat pentru **BIHOREANUL** că este vorba despre personalul Centrului de Primire a Urgențelor de la

Spitalul Municipal Gavril Curteanu și cel al Unității de Primire a Urgențelor din Spitalul Clinic Județean Oradea, dar și de medicii și asistenții care intervin pe mașinile SMURD ale ISU Crișana.

DEMISIILE TREBUIE SĂ FIE ... INDIVIDUALE

Managerul Spitalului Județean, Gheorghe Carp, susține că documentul înaintat de protestatari nu respectă rigorile legii întrucât contractele de muncă sunt individuale și, ca atare, și cererile de demisie trebuie întocmite personal, de fiecare medic și asistent în parte.

„S-a înregistrat, într-adevăr, un document, însă, dacă decizia va fi una definitivă, vor trebui să vină fiecare, separat”, a spus managerul, care susține că, deocamdată, nu a avizat cererea de demisie a doctorului Borcea.

Potrivit Codului Muncii, în cazul demisiilor, dacă acestea nu sunt acceptate de către conducerea unității, salariații cu funcții de execuție au obligația de a respecta o perioadă de preaviz de 20 de zile lucrătoare, în timp ce persoanele aflate în funcții de conducere sunt obligate la un preaviz de 45 de zile lucrătoare.

ACTIVITATEA CONTINUĂ

Conform managerului Carp, în prezent, activitatea Centrului de Urgențe de la Spitalul Municipal și cea a Unității de Urgențe de la Spitalul Județean nu sunt afectate.

Având în vedere situația de la UPU-SMURD, primarul municipiului, Ioan Bolojan, a anunțat o conferință de presă, cu începere de la ora 14.

sursa: ebihoreanul.ro

CERCETARE CUI ?

FANTOMA ȘTIINȚEI SPAȚIALE

COMUNICAT DE PRESĂ

Corpul de control al primului ministru a confirmat prin Raportul din luna mai 2018 sesizările Federației Hermes privind gravele nereguli din cadrul Institutului Național pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației - INFLPR Magurele. De departe cea mai gravă acuzație este cea privind dispariția de facto a Institutului de Științe Spațiale - ISS, institut constituit ca filială a INFLPR.

A fost confirmat oficial, așa cum am prezentat și în comunicatul din 29 decembrie 2017, faptul că, prin manevre abile și complicitatea Registrului Comerțului Ilfov, între 2011 și 2013, **conducerea ISS a clonat Institutul sub forma unei firme** înregistrate la Registrul Comerțului cu numele "Institutul de Științe Spațiale - Filiala INFLPR". Conducerea INFLPR a girat această schemă. În primul an nu au existat salariați, în 2012 a avut 10 salariați, iar în 2013, prin insistențe zilnice asupra salariaților și punerea în scenă a unui spectacol avocătesc, au reușit să înșele salariații care, fără să înțeleagă pe deplin situația, și-au dat acordul pentru încetarea raporturilor de serviciu cu INFLPR și semnarea unor contracte individuale de muncă cu firma fantoma, clonă a Institutului de Științe Spațiale.

Imediat directorul general INFLPR a procedat la radierea Institutului de Științe Spațiale din componența INFLPR. Trebuie menționat faptul că directorul ISS, **Sorin Zgură**, a ncasat salarii de director al filialei de la ambele entități atât în 2012 cât și în 2013. Întrucât banii proveniți din bugetul dîe stat prin Programul Nucleu, program destinat exclusiv institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, ajungeau și la firma fantoma prin intermediul INFLPR, nici un salariat onest nu a bănuțit ce se întamplase în realitate. În anul 2016 schema a fost descoperită și autoritățile au fost notificate în amănunt despre aceasta, dar au refuzat să ia vreo măsură.

Dupa întâlnirea conducerii Federației cu premierul Mihai Tudose, acesta a dispus declanșarea unui control la INFLPR. Anterior, si Ministerul Cercetării și Inovării făcuse un audit la sesizarea sindicatului din unite, dar acesta, semnat de dl **Mihai Dima** – președinte al ANCSI, a fost ținut secret. Nici miniștrii Serban Valeca și Lucian Georgescu nu au vrut să ia vreo măsură, iar conducerile INFLPR și clonei ISS au fost apărate cu îndârjire în ciuda tuturor evidențelor. În luna ianuarie 2018 toate aceste informații și documente au fost din nou comunicate MCI, dar ministrul **Nicolae Burnete** le-a ignorat și a semnat alocarea fondurilor din buget, iar în aceste zile se pregătește să semneze alocarea unei noi tranșe consistente.

Se naște întrebarea de ce era nevoie de clonarea unui institut pentru a sifona fondurile bugetului de stat? Răspunsul este simplu: este vorba despre specificul ISS și faptul că cercetările specifice sunt finanțate în special de

Agenția Spațială Română – ROSA, condusă de **Marius Ioan Piso**, dar și direct de Agenția Spațială Europeană unde **România cotizează peste 5 milioane de euro anual**. Important de știut este faptul că Marius Ioan Piso este și angajat cu norma întreaga la ISS și deține și funcția de șef de laborator. După cum ne putem da seama, acesta este un salariat fictiv al ISS, neavând birou, nu desfășoară nicio activitate, iar toate documentele privind prezența și pontajul sunt falsificate. Salariul acestuia este de aproximativ 13,000 lei brut pe lună. Contractele de finanțare ale proiectelor de cercetare dintre ROSA și ISS-Filiala INFLPR sunt semnate de Marius Ioan Piso, însă rezultatele lipsesc, alocarea acestor fonduri făcându-se fără criterii clare.

Cum ROSA se află în subordinea Ministerului Cercetării și Inovării, având sediul în aceeași clădire, iar Marius Ioan Piso este membru în mai multe "comitete și comiții" ale MCI, este evident că aceasta este o "afacere" agreată și protejată de oficiali din MCI și nu numai. Chiar șeful Comptabilității Audit public intern din MCI, **Octavian Stroie**, veghează ca sifonarea fondurilor să nu fie deranjată. Nici DNA nu dă semne că investighează cele două plângeri penale înaintate încă din ianuarie 2017, deși sumele de la bugetul de stat sifonate prin clona ISS dar și prin INFLPR se ridică la 1-2 milioane de euro anual.

Situația are o rezolvare simplă, reangajarea salariaților la INFLPR și tragerea la răspundere a persoanelor cu funcții de conducere vinovate împreună cu membrii Consiliului de administrație al INFLPR.

Stăm la dispoziția presei și autorităților cu toate documentele necesare și invităm presa să solicite raportul integral al Corpului de control al primului ministru, documentul integral conține multe alte nereguli, abuzuri și ilegalități din INFLPR.

24 mai 2018

Cu stimă,

Mugurel Popescu
Președinte FederațiaGeorge Epurescu
Vicepreședinte cercetare științifică

UN GENERAL FICTIV

Către,

**Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel
Str. George Georgescu, Nr. 3, Sector 4, București**

În atenția

**Domnului Procuror General Militar
General de brigadă magistrat Nicolau Adrian Cornel**

Subscrisa **Federația Sindicală Hermes**, cu personalitate juridică dobândită prin Hotărârea Nr 11 FED a Tribunalului București în Dosarul 23177/3/2016, cu sediul în București, Calea Dorobanților nr 15-17, sala 2201 A, Sector 1, CIF 37177592, reprezentată de președintele Mugurel Popescu, în temeiul legii contenciosului administrativ nr 554/2004 formulează, în temeiul prevederilor legii 80/1995 actualizată și a prevederilor noului Cod Penal, prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

(fragmente)

Împotriva următorilor:

Dl. General Maior Opran Marius-Eugen cu domiciliul cunoscut în București, Str. XXXXXX, Nr. XX, Sector X, București, pentru săvârșirea infracțiunilor:

înselăciune, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 244 Cod Penal;

CERCETAREA CUI ?

delapidare, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 295 Cod Penal;

abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 297 Cod Penal;

uzurparea funcției, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 300 Cod Penal;

fals intelectual, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 321 Cod Penal;

uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 323 Cod Penal;

fals în declarații, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 326 Cod Penal.

Dl. Traian Dascălu - Director General al Institutului National pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației - I.N.F.L.P.R. din februarie 2016, cu sediul în Măgurele, Str. Atomistilor, Nr. 409, Județ Ilfov, având C.U.I. RO 9052135 și înregistrat la Registrul Comerțului Ilfov sub Nr. J23/609/2003, pentru săvârșirea infracțiunilor:

înșelăciune, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 244 Cod Penal;

delapidare, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 295 Cod Penal;

abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 297 Cod Penal;

uzurparea funcției, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 300 Cod Penal;

fals intelectual, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 321 Cod Penal;

uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 323 Cod Penal;

fals în declarații, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 326 Cod Penal.

Dl. Morjan Ion - fost Director General al Institutului National pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiației - INFLPR in perioada septembrie 2009 - februarie 2016, cu sediul in Magurele, Str. Atomistilor, Nr. 409, Judet Ilfov, avand CUI RO 9052135 si inregistrat la Registrul Comertului Ilfov sub Nr. J23/609/2003, pentru savarsirea infractiunilor:

înșelăciune, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 244 Cod Penal;

delapidare, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 295 Cod Penal;

abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 297 Cod Penal;

uzurparea funcției, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 300 Cod Penal;

fals intelectual, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 321 Cod Penal;

uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 323 Cod Penal;

fals în declarații, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 326 Cod Penal.

Dna Osman Mihaela - Contabil Șef I.N.F.L.P.R., cu sediul în Măgurele, Str. Atomistilor, Nr. 409, Județ Ilfov, având C.U.I. RO 9052135 și înregistrat la Registrul Comerțului Ilfov sub Nr. J23/609/2003, pentru **complicitate** la săvârșirea infracțiunilor:

înșelăciune, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 244 Cod Penal;

delapidare, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 295 Cod Penal;

neglijență în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 298 Cod Penal;

omisiunea sesizării fapta prevăzută și pedepsită conform art 267 Cod Penal.

Dna Vărzaru Cezara - Șef Compartiment Resurse Umane I.N.F.L.P.R., pentru **complicitate** la săvârșirea infracțiunilor:

- **fals intelectual**, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 321 Cod Penal;

- **uz de fals**, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 323 Cod Penal;

- **fals în declarații**, faptă prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 326 Cod Penal;

- **neglijența în serviciu**, fapta prevăzută și pedepsită conform prevederilor art. 298 Cod Penal;

- **omisiunea sesizării** fapta prevăzută și pedepsită conform art. 267 Cod Penal.

Directorilor de proiecte precum și altor persoane, salariați în cadrul I.N.F.L.P.R.

Obiectul prezentei plangeri penale îl constituie faptul ca **Dl. General Maior Opran Marius-Eugen** are încheiate în prezent 2 (doua) Contracte Individuale de Munca cu INFLPR, în afara funcției de baza, contracte încheiate în condiții de nelegalitate, fara concursul obligatoriu prevazut prin lege (Codul Muncii si Legea nr. 319/2003).

Astfel, Dl. General Maior Opran Marius-Eugen figureaza ca fiind angajat pe baza de contracte individuale de munca în funcția de cercetator stiintific gr. III și este înregistrat cu MARCA XXXXX501 și MARCA XXXXX502, avand un salariu de baza de XX34 lei la o norma de 2 ore/zi, respectiv XX09 lei tot pentru o norma de 2 ore/zi.

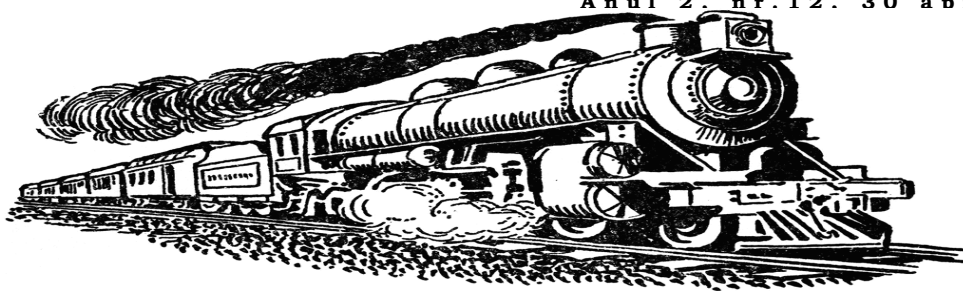
Ambele contracte individuale de munca încheiate cu I.N.F.L.P.R. au ca obiect desfasurarea de catre dl. Opran Marius - Eugen de activitati de cercetare în cadrul proiectului p_40_412 - "noi tehnologii avansate de acoperire a suprafetelor folosind fascicul laser de mare putere în vederea creșterii fiabilitatii și a performantelor materialelor" – proiect cofinantat de UNIUNEA EUROPEANA din Fondul European de Dezvoltare Regionala (FEDR) prin Programul Operational Competivitate 2014 – 2020.

Este de menționat că **OPRAN MARIUS-EUGEN este un salariat FICTIV** pentru că acesta nu prestează munca pentru INFLPR, el încasează de la institut o plată pentru sprijinul acordat conducerii INFLPR în structurile Ministerului Cercetării și Inovării din care face parte.

Aceste sume lunare reprezintă practic proba materială a traficului de influență.

În cadrul INFLPR acesta nu are un loc de muncă în care să poată fi identificat ca salariat pentru cele 4 ore reprezentând norma de muncă zilnică, conform contractelor individuale de munca încheiate cu INFLPR.

Tot cu privire la acest aspect menționăm faptul ca Dl. General Maior Opran Marius-Eugen, figureaza ca fiind angajat în cadrul INFLPR în funcția de Cercetator Stiintific Gr. III, în condițiile în care art. 36 din Legea nr. 319/2003 privind statutul personalului de cercetare-dezvoltare prevede în mod expres faptul ca numai cercetatorii stiintifici gr. I pot fi mentinuti în activitate dupa implinirea varstei legale de pensionare și numai în baza aprobarii anuale a Consiliului Stiintific al institutului.

NUMĂRUL VIITOR - 30 Iunie 2018

GR.AN.AC. – GRupul de ANALIZĂ și ACțiune

PREMISELE ÎNFIINȚĂRII (anul 2014)

– starea în care se află instituția este apreciată (prin prisma modului în care este condusă și administrată, a dialogului și a intimidării) la nivelul societății medievale;

– ilegalitățile și abuzurile se întâlnesc frecvent în instituție, în mod preponderent în structurile de conducere (departamente, facultăți, administrație, rectorat);

– se încalcă în mod fățiș demnitatea umană;

– nu sunt respectate drepturile și libertățile angajaților, pentru că aceștia nu și le cunosc, nu le pot apăra și nici revendica;

– personalul instituției este speculat (ore prestate neremunerate) și prost plătit, comparativ cu activitatea depusă;

– sectorul de cercetare nu primește atenția cuvenită;

– factorii de conducere și decizie nu urmăresc dezvoltarea durabilă a instituției, ci numai propriile interese;

– tinerii absolvenți care nu au părinți sau rude în sistem, sunt descurajați să urmeze o carieră în educație.

OBIECTIVELE URMĂRITE

– impunerea legalității, a prevederilor legale, a funcționării instituției conform regulamentelor interne, asumate de conducerea instituției;

– ridicarea nivelului instituției astfel încât să se poată alătura instituțiilor aflate pe primele locuri ale învățământului universitar, acolo unde considerăm că îi este locul;

– pe termen lung, o cercetare științifică reală și învățământ de performanță dovedit (demonstrat) prin calitatea studenților și a absolvenților;

– aprofundarea cunoașterii mecanismelor administrative, eliminarea amestecului exercitat de membri ai Consiliului de Administrație în Hotărârile adoptate în Senat;

– eliminarea exploatarei salariaților sub indiferent ce formă se manifestă aceasta, cu orientare către munca neplătită pentru oricare din salariații instituției;

– eliminarea mentalităților greșite care constituie o barieră reală în comunicarea dintre categoriile de salariați ai instituției;

– implicarea tuturor salariaților în impunerea normalizării activității, eliminarea grupurilor de interese meschine, potrivit dezvoltării oricărei instituții de învățământ.

ACȚIUNI

– rapoarte periodice asupra stării reale a instituției, întocmite și utilizate în scopul semnalării tuturor ilegalităților sau abaterilor constatate și demonstrate;

– discuții și dezbateri pe teme stabilite de comun acord între membrii acestui grup;

– acțiuni publice de protest;

– sprijinirea inițiativelor individuale care sunt orientate către îmbunătățirea activității universitare, indiferent de sectorul vizat.

detalii suplimentare: <http://ssu.ro/granac/about/>

DECLARAȚIE

Strategia adoptată de membrii GR.AN.AC. este corectă, simplă, coerentă și funcțională. Principiile de organizare și idealurile care îi unesc pe membrii acestui grup sunt cunoscute acum. Revista este rezultatul muncii depuse de un grup redacțional organizat.

GR.AN.AC. socotește, în mod obiectiv, că universitatea își desfășoară în continuare activitatea sub influența majoritară a intereselor personale și a grupurilor de interese.

Rectorul este al universității sau universitatea este a Rectorului? Decanul este al Facultății? Și ... Departamentul? Al cui mai este Departamentul?

În prezent, regulamentele și prevederile legale sunt departe de a fi respectate de universitate. Obligațiile contractuale ale acesteia față de toți salariații instituției trebuie respectate în totalitate.

S.S.U. a încheiat un parteneriat funcțional cu GR.AN.AC. Manifestul scris la înființarea S.S.U. a fost confirmat de atitudinea și acțiunea sindicală ulterioară.

Dorim să facem dovada faptului că toate acțiunile și activitatea depusă urmăresc funcționalitatea instituției. Este exact ceea ce se declară și rămâne la stadiul de declarație: o UNIVERSITATE modernă, adaptată ritmului acestui secol și cerințelor pe care acesta le impune.

Dorim ca alegătorii să aibă cunoștiință de puterea lor în responsabilizarea aleșilor lor, pe toată durata mandatului și nu numai o singură dată, la intervale de patru ani.

Dorim ca drepturile salariaților să fie cunoscute, să eliminăm discriminarea, să instaurăm Legea.

Dorim ca **Valoarea** să învingă definitiv **Influența** și **Relația** în instituțiile de învățământ superior.

GR.AN.AC va face toate demersurile necesare în parteneriatul strategic încheiat cu S.S.U. pentru ca drepturile salariaților să fie cunoscute gradual și exercitate progresiv în raporturi de muncă cu angajatorul.

Toți salariații Universității au dreptul la Demnitate și Respect.

FUNȚIILE DE CONDUCERE SUNT TRECĂTOARE ...

REDAȚIA

Redactor Șef - Popescu Mugurel - 0773 823 619

POȘTA redacției: granac.ssu@gmail.com

<http://www.ssu.ro/revista/>

ISSN 2559 - 5237

ISSN-L 2559 - 5237